

Nr 128

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391), m. m.; given Stockholms slott den 15 mars 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag,

dels föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)

dels inhämta riksdagens yttrande över härvid fogade förslag till förordning angående ändring i förordningen den 18 maj 1956 (nr 328) om kontroll å ädelmetallarbeten

dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås godkännande för Sveriges del av två den 8 juni 1961 dagtecknade konventioner, som utarbetats av Rådet för samarbete på tullområdet i Bryssel. Konventionerna syftar till införsellättnader, den ena beträffande yrkesutrustning och den andra beträffande varor som är avsedda att visas eller användas vid utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang. I propositionen framlägges även förslag till de författningsändringar, som föranleds av konventionerna.

Vidare föreslås utvidgad tullfrihet för delar till vapen och ammunition för militärt bruk, inklusive delar till stridsvagnar och pansarbilar.

Slutligen föreslås befogenhet för generaltullstyrelsen att till lokal tullmyndighet delegera sin prövning i vissa speciella frågor om tullfrihet eller tullnedsättning.

Förslag
till
Förordning
om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)

Härigenom förordnas, att 5 § 1 mom. samt 8, 10 och 12 §§ tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

5 §.

1 m o m. På villkor, — — — av fisknät; *samt*
e) delar, tillbehör — — — av luftfartyg.

8 §.

Tullfrihet åtnjutes — — — därom förordnar;

5. mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och *andra dylika* föremål, som inresande yrkesutövare inför i och för sin yrkesutövning, därest de äro avsedda att av honom användas under tillfälligt uppehåll i riket samt tullanstalten icke med hänsyn till varornas mängd eller beskaffenhet finner tullfrihet böra medgivas allenast på sätt i 10 § punkten 3 sägs;

6. förnödenheter medförda — — — internationell samfärdsel.

10 §.

Tullfrihet under — — — av exportvaran;

(Föreslagen lydelse)

5 §.

1 m o m. På villkor, — — — av fisknät;
e) delar, tillbehör — — — av luftfartyg; *samt*
f) *delar till vapen och ammunition för militärt bruk, härunder inbegripet delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon.*

8 §.

Tullfrihet åtnjutes — — — därom förordnar;

5. mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och föremål *av annat slag*, som inresande yrkesutövare inför i och för sin yrkesutövning under tillfälligt uppehåll i riket, därest de äro avsedda att användas av honom *eller under hans personliga överinseende* samt tullanstalten icke med hänsyn till varornas mängd eller beskaffenhet finner tullfrihet böra medgivas allenast på sätt i 10 § punkten 3 sägs;

6. förnödenheter medförda — — — internationell samfärdsel;

20. *blanketter, register och andra handlingar avsedda att användas vid eller i samband med konferenser, kongresser eller liknande arrangemang av internationell karaktär;*

21. *varor, som äro avsedda att utdelas eller förbrukas vid utställningar och mässor, i den mån Konungen därom förordnar.*

10 §.

Tullfrihet under — — — av exportvaran;

(Nuvarande lydelse)

3. mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införas under sådana omständigheter som i 8 § punkten 5 avses men för vilka tullfrihet enligt nämnda författningsrum icke medgives;

4. utrustning för — — — för avelsändamål.

Angående den — — — förordnar Konungen.

12 §.

Har transportmedel eller annan vara, beträffande vilken tullfrihet under viss tid medgivits enligt denna förordning, innan nämnda tid utgått blivit förstörd eller gått förlorad eller blivit så svårt skadad, att varan finnes icke kunna iståndsättas, må *generaltullstyrelsen*, där så med hänsyn till omständigheterna finnes skäligt, *medgiva* att tull ej skall utgå eller skall utgå endast för sådana delar av varan, som befinna sig i användbart skick.

Vad sålunda — — — viss tid.

(Föreslagen lydelse)

3. utrustning, som för inresandes yrkesutövning tillfälligt införes och för vilken tullfrihet enligt 8 § punkten 5 icke medgives, i den mån Konungen därom förordnar;

4. utrustning för — — — för avelsändamål.

Angående den — — — förordnar Konungen.

12 §.

Har transportmedel eller annan vara, beträffande vilken tullfrihet under viss tid medgivits enligt denna förordning, innan nämnda tid utgått blivit förstörd eller gått förlorad eller blivit så svårt skadad att varan finnes icke kunna iståndsättas, må, där så med hänsyn till omständigheterna finnes skäligt, *medgivas*, att tull ej skall utgå eller skall utgå endast för sådana delar av varan som befinna sig i användbart skick.

Vad sålunda — — — viss tid.

Denna förordning träder i kraft, såvitt avser ändringen av 5 § 1 mom. och 12 §, den 1 juli 1963 samt i övrigt å dag som Konungen bestämmer.

Förslag
till
Förordning
angående ändring i förordningen den 18 maj 1956 (nr 328)
om kontroll å ädelmetallarbeten

Härigenom förordnas, att 4, 11 och 29 §§ förordningen den 18 maj 1956 om kontroll å ädelmetallarbeten skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

4 §.

Från förordningens — — — och medaljer;

ädelmetallarbeten, som — — — och dylikt.

Mynt- och justeringsverket — — — sådant föremål.

Ädelmetallarbete, som — — — å arbetet.

11 §.

Utan hinder — — — riket införas
a) tävlingspris, *gåvor*, föremål som *inköpts på resa i utlandet* och äro avsedda för importörens eller hans familjs personliga bruk samt föremål som äro att hänföra till flyttsaker;

b) ädelmetallarbeten, som *inkomma för att förevisas* såsom prover eller såsom utställningsföremål och vilka äro avsedda att därefter återutföras, såvida införseln är traktatsenligt medgiven.

Då fråga är om *gåvor* eller föremål som *inköpts på resa i utlandet* och äro avsedda för importörens eller hans familjs personliga bruk, skall ägaren härom på begäran avlämna en av honom på heder och samvete avgiven skriftlig försäkran.

(Föreslagen lydelse)

4 §.

Från förordningens — — — och medaljer;

ädelmetallarbeten, som inkomma för att förevisas såsom prover eller utställningsföremål och vilka äro avsedda att därefter återutföras;

ädelmetallarbeten, som — — — och dylikt.

Mynt- och justeringsverket — — — sådant föremål.

Ädelmetallarbete, som — — — å arbetet.

11 §.

Utan hinder — — — riket införas
a) tävlingspris *samt* föremål, *vilka* äro avsedda för importörens eller hans familjs personliga bruk *eller som gåva till närstående för hans eller hans familjs personliga bruk;*

b) ädelmetallarbeten, *vilka* införas under sådana omständigheter som för tullpliktig vara kunna medföra tullfrihet enligt 10 § tulltaxeförordningen.

Vid införsel av ädelmetallarbeten, som avses i första stycket a), skall ägaren på begäran av vederbörande tullmyndighet avlämna skriftlig uppgift om att omständigheterna i det föreliggande fallet äro sådana som oförmälas i nämnda författningrum.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

29 §.

Arbete, som inkommit till riket för att förevisas såsom prov eller utställningsföremål och därefter återutföres, skall i stället för kontrollstämpel förses med plomb eller annat identifieringsmärke på sätt mynt- och justeringsverket bestämmer.

29 §.

Ädelmetallarbeten, vilka införs under sådana omständigheter som för tullpliktig vara kunna medföra tullfrihet enligt 10 § tulltaxeförordningen, skola i den utsträckning och på det sätt generaltullstyrelsen efter samråd med mynt- och justeringsverket närmare bestämmer förses med identifieringsmärke.

Denna förordning träder i kraft å dag som Konungen bestämmer.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 mars
1963.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av konvention angående tillfällig införsel av yrkesutrustning, m. m.*, och anför därvid följande.

I. Inledning

Rådet för samarbete på tullområdet har vid sin XVIII:e session utarbetat två den 8 juni 1961 i Bryssel dagtecknade tullkonventioner. Den ena, jämte bilagor, rör tillfällig införsel av yrkesutrustning och har trätt i kraft den 1 juli 1962. Den andra gäller lättnader vid införsel av varor, som är avsedda att visas eller användas vid utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang av kommersiell, teknisk, religiös, uppfostrande, vetenskaplig, kulturell eller filantropisk karaktär. Denna konvention har trätt i kraft den 13 juli 1962. Från svensk sida har konventionerna jämte bilagor, med förbehåll för ratifikation, undertecknats den 30 mars 1962. Enligt vad som stadgas i konventionerna träder de för Sveriges del i kraft tre månader efter det att Sverige deponerat ratifikationsdokument.

De båda konventionerna torde i engelsk text jämte svenska översättningar få såsom *Bihang A* och *B* fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Över konventionsförslagen har, efter remiss, *yttranden* avgivits av mynt- och justeringsverket, generaltullstyrelsen, statens jordbruksnämnd samt kommerskollegium. Över yttrandet från mynt- och justeringsverket har, efter remiss, nytt yttrande avgivits av generaltullstyrelsen. Ett godkännande av konventionerna har av alla remissinstanser tillstyrkts eller lämnats utan erinran. I detta sammanhang må nämnas, att Rådet för samarbete på tullområdet vid sin XIX:e session utarbetat en den 6 december 1961 dagtecknad tullkonvention rörande ATA-carneten för temporär införsel av varor (ATA-konventionen). Enligt denna konvention skall de därav bundna staterna, när det gäller varor som tillfälligt införs enligt de båda tidigare omnämnda konventionerna, i stället för sina nationella handlingar samt som säkerhet för

importavgifter och liknande avgifter godtaga s. k. ATA-carneter. Därmed avses handlingar, utfärdade i enlighet med ATA-konventionens bestämmelser av sammanslutning som godkänts därtill av konventionsansluten stats tullmyndighet. ATA-konventionen har godkänts av Kungl. Maj:t den 26 juli 1962 och från svensk sida undertecknats, med förbehåll för ratifikation, den 31 juli 1962. För godkännande av denna konvention och utfärdande av de författningar, som föranleds därav, torde riksdagens medverkan inte vara erforderlig.

Vidare har jag att anmäla fråga om ändring av 5 § 1 mom. tulltaxeförordningen i syfte att utvidga tullfriheten beträffande delar till vapen och ammunition för militärt bruk, inklusive delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon. Framställning härom har gjorts av *generaltullstyrelsen* i skrivelse den 7 mars 1962.

Över styrelsens framställning har, efter remiss, *yttranden* avgivits av riksskattenämnden, försvarets förvaltningsdirektion, kommerskollegium och Sveriges industriförbund. Samtliga remissinstanser har tillstyrkt framställningen eller lämnat denna utan erinran. I samband med remissbehandlingen av generaltullstyrelsens framställning har *Sveriges industriförbund*, *Stockholms handelskammare* och *Svenska aktiebolaget Philips* hemställt om utvidgning av tullfriheten för vapendelar till att omfatta även elektroniska riktmedel, kontroll- och eldledningsinstrument samt delar till sådana apparater liksom delar till vapen och ammunition som införs för tillverkning av varor för export. Vidare har *försvarets förvaltningsdirektion* ifrågasatt en omprövning av tulltaxeringen av hela vapensystem och reservdelar därtill. Efter remiss har *yttranden* avgivits, över framställningarna om utvidgning av tullfriheten för vapendelar av generaltullstyrelsen, försvarets förvaltningsdirektion och kommerskollegium samt över förvaltningsdirektionens förslag av generaltullstyrelsen och kommerskollegium. Vid remissbehandlingen av de här berörda frågorna har skilda uppfattningar kommit till uttryck.

Slutligen har jag att anmäla en framställning av *generaltullstyrelsen* om *d e l e g a t i o n s r ä t t* i vissa frågor rörande tullfrihet eller tullnedsättning. Framställningen gäller fall då transportmedel eller annan vara, beträffande vilken tullfrihet enligt tulltaxeförordningen medgivits under viss tid, innan denna tid utgått blivit förstörd eller gått förlorad eller blivit så svårt skadad att varan inte kan iståndsättas. Över generaltullstyrelsens framställning har, efter remiss, *yttrande* avgivits av kommerskollegium, som inte haft någon erinran mot bifall till framställningen.

Jag anhåller nu att få taga upp dessa frågor till närmare behandling.

II. Konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning

Konventionen

Konventionen är avsedd att underlätta det internationella utbytet av specialiserad yrkesskicklighet och teknik. Vid konventionen är fogade tre bilagor, avseende olika slag av yrkesutrustning, nämligen bilaga A rörande utrustning för press, radio eller television, bilaga B rörande filmutrustning och bilaga C rörande annan yrkesutrustning. Enligt konventionens artikel 15 mom. 5 skall varje stat vid tiden för undertecknande, ratifikation eller anslutning anmäla, av vilken bilaga eller vilka bilagor staten skall vara bunden. Samma stat kan senare förklara sig bunden av ytterligare en eller flera bilagor.

Varje fördragsslutande stat skall enligt artikel 2 medge temporär införsel av utrustning, som avses i bilaga varav staten är bunden, på de villkor som angivits i själva konventionen och i respektive bilaga. Då de fördragsslutande parterna har möjlighet att välja, vilken eller vilka av de tre bilagorna de önskar vara bundna av, kan konventionen betraktas som tre internationella överenskommelser sammanförda i en, varvid de gemensamma bestämmelserna intagits i själva konventionen (artiklarna 1—22), medan specialbestämmelserna för varje grupp av utrustning intagits i vederbörande bilaga.

Uttrycket »temporär införsel» definieras i artikel 1 b) som tillfällig införsel fri från importavgifter, införselförbud och införselbegränsningar under villkor att återutförsel äger rum. Med »importavgifter» avses enligt mom. a) i samma artikel tullar samt alla andra avgifter och skatter, som erlägges vid eller i samband med import. Uttrycket skall även inbegripa alla interna skatter och acciser, som åvilar importerade varor, men inte omfatta avgifter och pålagor, som begränsas till de ungefärliga kostnaderna för lämnade tjänster och som inte utgör indirekt skydd för inhemska produkter eller beskattning av importen i fiskalt syfte. Enligt ett uttalande i rapport av Tullsamarbetsrådets permanenta tekniska kommitté från dess sammanträde i mars 1961 skall uttrycket avse endast sådana skatter och avgifter, som uppbärs i samband med importen, men däremot inte sådana skatter och avgifter som uttas på ett senare stadium, t. ex. i samband med varors försäljning.

Bilaga A avser utrustning, som representanter för press, radio eller television behöver då de besöker ett land för att göra reportage eller för att sända eller spela in bestämda program. Bilaga B gäller nödvändig utrustning för en person, som besöker ett land för att göra en eller flera bestämda filmer. Bilaga C slutligen rör annan yrkesutrustning, vilken är nödvändig för att en person skall kunna utöva sitt hantverk eller sitt yrke då han besöker ett land för att fullgöra ett bestämt uppdrag. De yrkesutövare, som avses i bilaga C, är enligt en exempelförteckning i bilagan bl. a. montörer, rationaliserings- och bokföringsexperter, kartläggare, malm- och oljeletare,

läkare, veterinärer, vetenskapsmän, skådespelare, musiker, varieté- och cirkusartister samt föreläsare. I bilaga C undantas utrustning, avsedd att användas i inrikestrafik eller vid industriell tillverkning eller emballering av varor eller — utom beträffande handverktyg — för utnyttjande av naturtillgångar, för uppförande, reparation eller underhåll av byggnader, för jordarbeten eller för liknande arbeten.

Som villkor för temporär införsel anges i samtliga bilagor, att utrustningen skall ägas och importeras av en fysisk eller juridisk person vilken är bosatt respektive etablerad utomlands, att utrustningen skall kunna identifieras vid återutförseln och att den skall användas endast av den besökande eller under hans personliga överinseende. Sistnämnda villkor skall dock inte gälla i fråga om utrustning för inspelning av film i enlighet med ett saminspelningsavtal (»co-production contract»), som godkänts av de behöriga myndigheterna i införsellandet enligt en överenskommelse mellan vederbörande regeringar om saminspelning av film. Någon sådan överenskommelse om saminspelning har ännu inte ingåtts av den svenska regeringen. Bilagorna A och B innehåller dessutom bestämmelser om att materielen — med visst undantag — inte får vara föremål för hyresavtal eller liknande avtal, som ingåtts av person vilken är bosatt eller etablerad i införsellandet.

Svenska författningar som berörs av konventionen

Vad först angår tull för yrkesutrustning finns i 8 § punkten 5 tulltaxeförordningen en bestämmelse om definitiv tullfrihet för sådan utrustning. Enligt denna bestämmelse åtnjuts tullfrihet för mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, som inresande yrkesutövare inför i och för sin yrkesutövning, under förutsättning att de är avsedda att användas av honom under tillfälligt uppehåll i Sverige samt att tullanstalten inte med hänsyn till varornas mängd eller beskaffenhet finner tullfrihet böra medges endast temporärt med stöd av 10 § punkten 3 tulltaxeförordningen.

Enligt sistnämnda bestämmelse kan tullfrihet under viss tid medges för mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införs under sådana omständigheter som avses i 8 § punkten 5 men för vilka definitiv tullfrihet enligt detta författningsrum inte medges.

I viss utsträckning kan emellertid den utrustning, som avses i konventionen och dess bilagor, falla under 10 § punkterna 4 och 5 tulltaxeförordningen. Där stadgas tullfrihet under viss tid beträffande utrustning för cirkusar, tivolin eller andra liknande företag, som endast tillfälligt uppehåller sig i Sverige (punkten 4), liksom beträffande varor, som införs för tillfälligt bruk vid teaterföreställningar eller vid kongresser, officiella festligheter, idrottstävlingar eller andra liknande arrangemang av internationell karaktär (punkten 5).

Som exempel på yrkesutrustning, för vilken temporär tullfrihet skall medges, nämns i konventionsbilagorna också fordon, vilka är konstruerade eller särskilt iordningställda för de i bilagorna angivna ändamålen. De grundläggande svenska bestämmelserna om temporär tullfrihet för transportmedel finns i 11 § tulltaxeförordningen. Enligt detta författningsrum äger Kungl. Maj:t förordna om tullfrihet under viss tid för transportmedel, som endast tillfälligt skall användas inom riket, ävensom för särskilt inkommande delar och tillbehör avsedda till reparation av sådant transportmedel. I 50 § 1 mom. av den med stöd av detta stadgande utfärdade kungörelsen den 13 maj 1960 (nr 392) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen (tulltaxeringskungörelsen) är föreskrivet, att tullfrihet under viss tid får åtnjutas för transportmedel, som begagnas för införsel till eller är avsett för utförsel från riket av varor eller personer, samt för transportmedel, som införs av resande vilken är bosatt i utlandet och endast tillfälligt skall vistas inom riket. Enligt 53 § tulltaxeringskungörelsen får tullfrihet jämlikt 11 § tulltaxeförordningen medges även för delar och tillbehör till sådana transportmedel, som nu nämnts.

I artikel 9 av konventionen sägs, att bestämmelserna om temporär tullfrihet i konventionen anger minimilättnader och inte utesluter tillämpning av större ensidigt bestämda lättnader. De svenska bestämmelserna om definitiv tullfrihet i viss utsträckning strider således inte mot konventionen. Det varuområde, som täcks av de nuvarande svenska bestämmelserna, är emellertid mindre än det, som anges i konventionens bilagor.

Från tillämpningen av bilaga C till konventionen har, såsom nämnts i redogörelsen för denna, undantagits utrustning, vilken är avsedd att användas i inrikestrafik eller för industriell tillverkning eller emballering av varor eller — utom beträffande handverktyg — för utnyttjande av naturtillgångar, för uppförande, reparation eller underhåll av byggnader, för jordarbeten eller för liknande arbeten. Undantaget för utrustning, som skall användas i inrikestrafik, svarar mot en svensk bestämmelse i 50 § 4 mom. tulltaxeringskungörelsen. Där förbjöds att, i annat fall än då Kungl. Maj:t lämnat medgivande därtill, i egentlig inrikestrafik använda temporärt tullbefriat transportmedel, som begagnas för införsel till eller är avsett för utförsel från Sverige av varor eller personer. Övriga nyssnämnda undantag från tillämpligheten av bilaga C saknar däremot motsvarigheter i gällande svenska föreskrifter.

Såsom tidigare nämnts, föreskriver konventionen temporär befrielse från inte bara tullar utan även andra införselavgifter.

Enligt 1 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396) om frihet från införselavgift i vissa fall skall för vara, som införs till riket under sådana omständigheter vilka för tullpliktig vara medför rätt till tullfrihet enligt bl. a. 8—12 §§ tulltaxeförordningen, inte heller utgå skatt eller annan avgift, som på grund av införseln eljest skolat erläggas till tullverket. Bestämmelserna i förordningen den 13 maj 1960 skall dock enligt 4 § samma förordning inte äga

tillämpning på införsel-, kompensations- och regleringsavgifter på jordbrukets eller fiskets område.

De författningar på jordbrukets och fiskets områden, som stadgar att införda varor skall beläggas med avgifter, är i första hand förordningen den 7 juni 1956 (nr 401) angående reglering av införseln av vissa levande djur och jordbruksprodukter m. m. (här kallad jordbruksimportförordningen), förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (här kallad fiskimportförordningen) samt förordningen den 7 juni 1956 (nr 403) angående reglering av införseln av fett råvaror och fettvaror, m. m. (här kallad fettförordningen). Därjämte föreskrivs uttagande av kompensationsavgifter i förordningarna den 10 juli 1947 (nr 378) om vissa avgifter å mjölk, grädde och ost, den 5 juni 1953 (nr 375) med vissa bestämmelser angående prisregleringen för råg och vete, den 3 juni 1955 (nr 284) angående slaktdjursavgift m. m., den 7 juni 1956 (nr 405) angående tillverkningsavgift för vissa produkter av potatis, m. m. samt den 7 juni 1956 (nr 406) angående mjölkavgift m. m. Uttagande av prisregleringsavgift föreskrivs i förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Enligt undantagsbestämmelse i var och en av de nu nämnda författningarna om införselavgifter skall dylik avgift inte tas ut för varor, vilka införs under sådana omständigheter som för tullpliktig vara medför tullfrihet enligt 8 § punkten 5 tulltaxeförordningen. Något liknande undantag finns inte för varor, som faller under 10 § samma förordning. Statens jordbruksnämnd har dock med stöd av stadgande i författningarna om införselavgifter bemyndigats att meddela befrielse från skyldigheten att erlagga avgift, om särskilda skäl föreligger.

Enligt konventionen skall yrkesutrustning, såsom tidigare nämnts, få införas utan hinder av införsel förbud och införsel begränsningar. Enligt artikel 11 får dock sådana förbud och begränsningar tillämpas, som tillkommit av hänsyn till allmän moral eller ordning, allmän säkerhet eller allmän hälsovård eller av hänsyn till djur- eller växtsjukdomar eller till skydd för patent, varumärken eller upphovsrätt.

De svenska författningar om införsel förbud eller införsel begränsningar, som inte täcks av bestämmelserna i artikel 11, torde vara kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud samt jordbruksimportförordningen, fiskimportförordningen och fettförordningen.

Kungörelsen angående allmänt importförbud innehåller i 3 § (senaste lydelse se SFS 1960: 656) en bestämmelse, att kungörelsens stadgande om licenstväng inte skall avse vara vilken införs under sådana omständigheter som för tullpliktig vara medför rätt till tullfrihet enligt bl. a. 8 §, 10 § punkterna 2—8 eller 10 eller 11 § tulltaxeförordningen.

De undantag från tillståndstväng enligt respektive förordningar, varom stadgas i 5 § jordbruksimportförordningen, 4 § fiskimportförordningen och 4 § fettförordningen (senaste lydelse, se SFS 1960: 340, 338 respektive 342), gäller av nu ifrågavarande utrustning endast sådan, som avses i 8 § punk-

ten 5 tulltaxeförordningen, däremot ej sådan utrustning, som avses i 10 § sistnämnda förordning.

Förordningen den 18 maj 1956 (nr 328) om kontroll å ädelmetallarbeten berörs i viss mån av konventionen. I denna lämnas inte, såsom exempelvis i artikel VI mom. 3 av den internationella konventionen i Genève den 7 november 1952 för underlättande av import av varuprover och reklammateriel (SÖ 1955: 23), något medgivande att tillämpa importförbud och importrestriktioner beträffande införsel av guld eller silver.

Enligt 9 § förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten får sådant arbete inte importeras, med mindre det uppfyller förordningens fordringar beträffande finhalt etc. Enligt 4 § är emellertid från förordningens bestämmelser, utom såvitt avser tillsyn av lokaler för tillverkning eller försäljning av ädelmetallarbeten, generellt undantagna instrument och apparater, som är avsedda att omedelbart tjäna vetenskapliga, konstnärliga eller industriella ändamål, samt delar till sådana instrument och apparater. Konventionens bilagor omfattar emellertid även andra utrustningsföremål än de från införselförbudet sålunda undantagna, t. ex. smycken som är avsedda att användas vid filminspelningar eller teaterföreställningar.

I 10 och 11 §§ förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten finns vidare vissa undantag speciellt från införselförbudet. Sålunda får enligt 11 § första stycket a) föremål, som inköpts på resa i utlandet och som är avsedda för importörens eller hans familjs personliga bruk, införas utan hinder av det principiella införselförbudet. Detta undantag synes främst avse föremål, inköpta av svensk resenär, och kan således inte anses gälla föremål, som utländsk turist eller yrkesutövare inköpt på sin hemort. I detta sammanhang må framhållas, att konventionen i New York den 4 juni 1954 om tullättnader till förmån för turisttrafiken (SÖ 1957: 21), som ratificerats av Sverige och som trädde i kraft den 11 september 1957, föreskriver, att varje fördragsslutande stat skall medge turist rätt att utan erläggande av införseltull och införselavgift tillfälligt införa personliga effekter (artikel 2 mom. 1). Till personliga effekter skall därvid hänföras bl. a. personliga smycken (artikel 2 mom. 3). Av fördragsslutande part utfärdat förbud rörande in- eller utförsel av sådana artiklar som avses i konventionen skall gälla endast såvilda förbuden är grundade på överväganden, som inte har ekonomisk karaktär, utan är utfärdade med hänsyn till exempelvis allmän moral, allmän säkerhet och allmän hälsovård (artikel 9).

Vidare får enligt 11 § första stycket b) av här ifrågakarande förordning till Sverige införas ädelmetallarbeten, vilka inkommer för att förevisas som prover eller som utställningsföremål och vilka är avsedda att därefter återutföras, såvida införseln är traktatsenligt medgiven.

Enligt 12 § förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten äger mynt- och justeringsverket i andra fall än de i 10 och 11 §§ angivna, när särskilda skäl föreligger, på därom gjord ansökan medge införsel av ädelmetallarbete, som inte uppfyller fordringarna på finhalt etc.

Beträffande arbeten av oädel metall finns regler om införsel i § 3 förordningen den 30 mars 1901 (nr 20) angående förbud mot anbringande av vissa stämplor eller märken å förgyllda och försilvrade med flera arbeten av oädel metall m. m. Enligt denna förordning får i utlandet tillverkade arbeten, som i sitt inre innehåller oädel metall, exempelvis med guld, silver eller platina pläterade arbeten av oädel metall, inte införas, om de försetts med sådana stämplor eller märken — kontrollstämpel, årsbokstavsstämpel och finhaltsstämpel — som är föreskrivna för guld-, silver- eller platinarbeten. Likaså är införsel av guldliknande arbeten, vilka försetts med karatstämpel som anger en lägre finhalt än den i Sverige för guldarbeten lägst medgivna, genom denna förordning förbjuden.

Frågan om ändring av sistnämnda författning, som tillkommit och senare även ändrats utan riksdagens medverkan, torde ankomma på Kungl. Maj:t att pröva.

Remissyttrandena

Någon erinran mot ett antagande av konventionen och dess bilagor har inte gjorts under remissbehandlingen. Samtidigt har emellertid framhållits, att en svensk anslutning till konventionen torde nödvändiggöra vissa författningsändringar.

Vad först angår tulltaxeförordningens föreskrifter om frihet från tull har *generaltullstyrelsen* framhållit, att den temporära tullfriheten beträffande maskiner och apparater enligt dessa föreskrifter f. n. är begränsad till mindre sådana artiklar (10 § punkten 3). Konventionsbilagorna innehåller inte någon sådan begränsning. Ett antagande av konventionen, i varje fall av dess bilaga C, torde därför nödvändiggöra, att ordet »mindre» utgår ur bestämmelserna om temporär tullfrihet i 10 § punkten 3. Styrelsen anför vidare.

I bestämmelserna om tullfrihet för yrkesutrustning i 1929 års tulltaxeförordning förekom icke orden »mindre maskiner och apparater» och ej heller den allmänna termen »yrkesutövare», utan nyssnämnda bestämmelser stadgade tullfrihet för »instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, som inresande utövare av vetenskap, konst eller hantverk» medförde i och för sin yrkesutövning. På grund av författningstextens avfattning ansågs tillämpningsområdet för bestämmelserna vara begränsat såtillvida, att den inresande personen skulle vara det väsentliga och att det således icke fick vara fråga om föremål av sådan beskaffenhet och myckenhet, att föremålen måste betraktas som det huvudsakliga.

Orden »mindre maskiner och apparater» och den generella termen »yrkesutövare» infördes i bestämmelserna om tullfrihet för yrkesutrustning i 1960 års tulltaxeförordning för att bl. a. tillgodose vissa av Nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärdsel m. m. framförda önskemål om tullfrihet för yrkesutensilier. Det avsågs icke att denna ändring av författningstexten skulle föranleda något frångående av ovannämnda princip, att yrkesutövaren skall vara det väsentliga och att föremålen icke skall kunna betraktas som det huvudsakliga.

Vid utarbetandet av konventionen framfördes från svensk sida förslag om

att bilaga C icke skulle avse större maskiner och apparater eller att den skulle avse blott sådan utrustning, som är av underordnad betydelse i jämförelse med den besökande personens speciella skicklighet, men ett införande i konventionstexten av sådana begränsningar avsågs genom majoritetsbeslut.

Att man dock inom Tullsamarbetsrådet och inom dess permanenta tekniska kommitté avsett att medge lättnader endast i de fall, då den besökande personen besitter verklig yrkesskicklighet, synes framgå dels av uttalandet i inledningen till konventionen, att allmänna regler om temporär tullfrihet för yrkesutrustning skulle underlätta det internationella utbytet av specialiserad yrkesskicklighet och teknik, dels av ett uttalande i permanenta tekniska kommitténs rapport från dess sammanträde i mars 1961, att cirkusutrustning skulle falla under bestämmelserna i konventionen och bilaga C, enär utrustningen är nödvändig för att cirkusartisterna skall kunna utöva sin skicklighet, medan konventionen icke skulle tillämpas å tivoliutrustning, vilken icke kräver någon speciell skicklighet från personalens sida.

Beträffande föreskriften i bilaga C att från tillämpning av konventionen undantas utrustning för industriell tillverkning eller emballering av varor eller, utom beträffande handverktyg, för utnyttjande av naturtillgångar, för uppförande, reparation eller underhåll av byggnader, för jordarbeten eller för liknande arbeten anför styrelsen.

Ett överförande av konventionsbestämmelserna i fråga till de svenska tullförfattningarna skulle innebära en inskränkning av gällande tullfrihetsförmåner beträffande mindre maskiner och apparater, instrument etc., för vilken tillräckliga skäl icke synes föreligga. För större maskiner och apparater, avsedda för ifrågavarande slag av arbeten, uttages för närvarande tull. Beträffande materiel, avsedd att användas för uppförande, reparation eller underhåll av byggnader, för schaktning eller liknande arbeten, föreligger möjligheter till reducerad restitution vid återutförseln enligt bestämmelserna i 6 a § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution (författningsrummets lydelse, se SFS 1960: 394), medan dylik restitution endast i vissa speciella fall kan åtnjutas beträffande materiel för industriell tillverkning eller emballering av varor eller för utnyttjande av naturtillgångar. Det torde icke finnas anledning att låta större maskiner och apparater, som av yrkesutövare införes för nu avsedda arbeten, falla under bestämmelserna om temporär tullfrihet, när konventionen icke nödvändiggör en sådan ändring av gällande regler. Från den ovan omtalade utsträckningen av den temporära tullfriheten att gälla större maskiner och apparater synes därför böra undantagas dylik materiel för industriell tillverkning eller emballering av varor, utnyttjande av naturtillgångar eller för byggnadsarbeten, schaktning e. dyl.

Styrelsen påpekar vidare, att vissa av de i bilagorna avsedda föremålen, t. ex. dräkter och dekorationer som i bilaga B nämns såsom exempel på filmutrustning, inte kan anses falla under den svenska varubeskrivningen »maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål». Ordet »dylika» bör därför enligt styrelsens mening utgå ur varubeskrivningen i 8 § punkten 5 tulltaxeförordningen. Vidare skulle ett antagande av konventionen enligt styrelsens mening fordra en jämkning av bestämmelsen i samma författningsrum, att utrustningen får användas endast av den inresande yrkesutövaren. I konventionsbilagorna stadgas nämligen, fort-

sätter styrelsen, att utrustningen får användas av den besökande personen eller under hans personliga överinseende. Styrelsen framlägger i enlighet med det anförda förslag till ändring av 8 § punkten 5 tulltaxeförordningen.

Vad angår den temporära tullfriheten för yrkesutrustning föreslår generaltullstyrelsen, att endast det generella stadgandet härom upptages i 10 § punkten 3 tulltaxeförordningen och att den närmare regleringen sker genom bestämmelser i tulltaxeringskungörelsen.

Beträffande de i bilagorna som tullbefriade särskilt omnämnda specialfordonen, vilka i regel är tillsammans med sin utrustning hänförliga till nr 87.03 i tulltaxan, finner styrelsen lämpligast, att den temporära tullfriheten för inte bara fordonen utan även deras specialutrustning medges enligt 11 § tulltaxeförordningen och med stöd därav utfärdade bestämmelser i tulltaxeringskungörelsen.

I fråga om radio- och televisionsreportagebilar, som införs av utländskt radio- eller televisionsföretag, fortsätter styrelsen, finns i 52 § tulltaxeringskungörelsen redan stadgat, att vid tillämpning av bestämmelserna i 11 § tulltaxeförordningen normal reportageutrustning skall anses höra till fordonet. Detta stadgande bör enligt styrelsens mening ges en mera allmänt hållen lydelse.

Några andra ändringar i gällande svenska tullförfattningar anser styrelsen inte erforderliga.

Sammanfattningsvis anför styrelsen.

Den viktigaste verkan av de författningsändringar, som bör vidtagas i samband med ett antagande av nu föreliggande konvention och dess bilagor, är utsträckningen av den temporära tullfriheten att gälla även större maskiner och apparater. Huruvida en sådan utvidgad tullfrihet bör genomföras i vårt land är en näringspolitisk fråga, som det icke närmast torde ankomma på Styrelsen att taga ställning till. Styrelsen får emellertid framhålla konventionens betydelse för de svenska företag, som i främmande länder använder tillfälligt införd utrustning.

Kommerskollegium anför i fråga om konventionens bestämmelser rörande sådan yrkesutrustning, som avses i bilaga C till konventionen.

Viss sådan utrustning har helt undantagits från konventionens tillämpningsområde, nämligen »utrustning, som skall utnyttjas i inrikestrafik eller vid industriell tillverkning eller emballering av varor eller, utom när det gäller handverktyg, för utnyttjande av naturtillgångar, för uppförande, reparation eller underhåll av byggnader, för schaktning eller liknande arbete». Enligt vad kollegium erfarit från generaltullstyrelsen bör dessa bestämmelser tolkas så att bl. a. anläggningsutrustning, t. ex. för damm-, bro- eller vägbygge, och utrustning för uppförande av enklare cisterner eller tankar, även om beträffande sistnämnda fall viss tvekan kan råda, icke omfattas av konventionens tullfrihetsbestämmelser. Detta synes innebära att av större maskiner i huvudsak utrustning för montering, reparation och underhåll av maskiner och maskinanläggningar torde bli aktuella. Vid underhandskontakt som kollegium haft med berörda näringsorganisationer har dessa förklarat, att de under sådana förhållanden icke vill motsätta sig den utvidgning konventionen innebär. Enligt konventionstexten skall utrustningen införas av person som besöker landet för att fullgöra ett bestämt uppdrag. Under förut-

sättning att tillämpningen, såsom synes vara avsett, begränsas till fall av tillfällig natur och icke möjliggör för utlänning att mera stadigvarande utöva verksamhet av här ifrågavarande slag i Sverige utan att erlägga tull, har kollegium icke något att erinra mot att utvidgningen genomföres.

Kommerskollegium påpekar slutligen att konventionen, i den mån denna vinner anslutning från andra länder, synes vara av icke oväsentlig betydelse även för svenska exportintressen.

Beträffande bestämmelserna om införselavgifter, införselförbud och införselbegränsningar för jordbruksprodukter m. m. föreslår *generaltullstyrelsen*, att i berörda författningar införs stadganden av innehåll att varor, som faller under 10 § tulltaxeförordningen, skall generellt undantas från nämnda bestämmelser. De i konventionsbilagorna avsedda varor, som kan bli belagda med nyssnämnda införselavgifter, synes främst vara djur, särskilt hästar, som är avsedda att användas vid filminspelningar eller cirkusföreställningar o. dyl., samt varor, avsedda att användas av föreläsare som illustrationsmaterial. En fördragsslutande part torde uppfylla konventionens bestämmelser om avgiftsfri införsel, även om avgiftsbefrielsen inte kan omedelbart medges av vederbörande tullmyndighet vid varornas tulltaxering utan särskild framställning till annan myndighet fordras, blott varje sådan framställning blir bifallen. Att fordra särskild ansökan för varje temporär införsel av sådan vara, för vilken avgiftsfriheten är konventionsbunden och således inte kan vägras, synes dock vara onödigt omständligt. Visserligen torde yrkesutrustning endast i jämförelsevis ringa utsträckning utgöras av jordbruksvaror, fiskeprodukter eller fettvaror, men avgiftsfri temporär införsel föreskrivs även i andra konventioner.

Statens jordbruksnämnd finner inte anledning till annan erinran än att förslaget om generellt undantag från införselavgifter för jordbruksvaror m. m., som faller under 10 § tulltaxeförordningen, enligt nämndens mening är alltför långtgående. Nämnden anför härom.

Tulltaxeförordningens 10 § medger temporär tullfrihet för nio olika kategorier av varor och för djur, som införs för avelsändamål. Av dessa tio olika kategorier torde endast vissa vara avsedda med den nu föreliggande konventionstexten, och anledning torde saknas att utsträcka ett generellt undantag från avgiftsplikt och licensvång till andra än dessa sistnämnda kategorier. I varje fall torde en dylik generell befrielse icke böra gälla den i 10 § under punkt 1 angivna kategorien (bl. a. varor som inkommer för att undergå bearbetning). Jordbruksnämnden och andra organ för jordbruksregleringen lämnar nämligen i åtskilliga fall restitutioner vid export av jordbruksprodukter och varor tillverkade av jordbruksprodukter. En generell avgifts- och licensbefrielse torde då kunna medföra stora kontrollsvårigheter oaktat den i 10 § punkt 1 uppställda förutsättningen att behandlingen icke möjliggör direkt identifiering av de införda varorna. I sammanhanget torde även böra påpekas, att jordbruksimportförordningen, fiskimportförordningen och fettförordningen icke innehåller några föreskrifter om temporär avgiftsbefrielse.

Beträffande förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten synes enligt *generaltullstyrelsen* en författningsändring önskvärd, om kon-

ventionen antas. Styrelsen erinrar dock om att mynt- och justeringsverket äger dispensrätt samt anför vidare.

Med hänsyn till de praktiska svårigheterna att tillämpa detta dispensförfarande, särskilt i fråga om ädelmetallarbeten, som tillfälligt införes som turists personliga effekter, synes det vara lämpligast att införa ett generellt undantag i förordningen. Detta generella undantag, som lämpligen kan intagas i 11 § förordningen, bör gälla oberoende av varornas ursprungsland etc. och avse även vissa andra tillfälligt införda varor än turisteffekter och yrkesutrustning, nämligen varor för utställningar och andra evenemang samt helst också andra varuprov än utställningsföremål.

Mynt- och justeringsverket framhåller, att 11 § första stycket b) förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten bör omfatta alla ädelmetallarbeten, som temporärt får införas till riket enligt 10 § tulltaxeförordningen, med de tillägg generaltullstyrelsen föreslagit. Verket föreslår vidare i anslutning till konventionen den 4 juni 1954 om tullåttnader till förmån för turisttrafiken tillägg av ett moment c) till 11 § första stycket förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten, avseende rätt till införsel av sådana ädelmetallarbeten som medförs av turist för dennes personliga bruk.

Verket påpekar vidare, att viss ändring av 29 § ädelmetallförordningen torde vara erforderlig. Verket anför härom.

Eftersom plombering eller åsättning av annat identifieringsmärke på ädelmetallarbete, som enligt ovan angiven 11 § b) temporärt införes till riket, i regel kommer att utföras genom tullverkets försorg, torde den bestämmelse i 29 § samma förordning utgå, som föreskriver att detta skall ske på sätt mynt- och justeringsverket bestämmer.

Enligt av verket framlagt förslag till ny lydelse av 29 § ädelmetallförordningen skulle arbete, som inkommit till riket enligt 11 § b) samma förordning, i stället för kontrollstämpel förses med plomb eller annat identifieringsmärke.

I sitt yttrande över mynt- och justeringsverkets förslag framhåller *generaltullstyrelsen*, att det av verket föreslagna nya momentet c) i 11 § första stycket, vilket tydligen är avsett att gälla endast utländska turister under det att moment a) avses gälla svenska turister, skulle medföra att utländska turister behandlades strängare än svenska turister och i vissa fall även strängare än utländska turister för närvarande behandlas. Styrelsen finner en sådan ordning otillfredsställande och föreslår att, i stället för den av verket föreslagna nya bestämmelsen i ett moment c), i nuvarande moment a) införes generella bestämmelser om att föremålen skall vara avsedda för importörens eller hans familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för personligt bruk. Detta stadgande bör enligt styrelsens mening gälla även annan privatimport av ädelmetallarbeten än sådan som sker av turister. Styrelsen föreslår vidare, att i 11 § andra stycket införes bestämmelse om skriftlig försäkran vid all privatimport av ädelmetallarbeten med undantag för tävlingspris och flyttsaker.

I fråga om mynt- och justeringsverkets förslag till ändring av 29 § ädelmetallförordningen anför styrelsen.

Så som förslaget är avfattet skulle det komma att äga tillämpning endast beträffande arbeten, för vilka kontrollstämplingsplikt föreligger. I 11 § avsedda ädelmetallarbeten är emellertid enligt 21 § i samma förordning undantagna från kontrollstämpling. I anledning härav bör orden »i stället för kontrollstämpel» utgå.

Departementschefen

Den av tullsamarbetsrådet upprättade tullkonventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning, vilken — såsom tidigare nämnts — undertecknats på svensk sida med förbehåll för ratifikation, är avsedd att underlätta det internationella utbytet av specialiserad yrkesskicklighet och teknik. I de ytt- randen, som avgivits över konventionen, har några invändningar inte gjorts mot att denna jämte bilagor godkännes av Sverige. Jag är också för min del beredd att tillstyrka ett sådant godkännande och vill därvid särskilt fram- hålla konventionens värde även för svenska företag, som vid arbeten i annat land behöver dit införa egen yrkesutrustning.

Ett godkännande av konventionen föranleder vissa ändringar i gällande svenska författningar. Förslag härom har framlagts av remissmyndigheter- na. I denna del vill jag anföra följande.

Vad först gäller friheten från tull synes konventionen, såsom general- tullstyrelsen funnit, nödvändiggöra vissa ändringar i tulltaxeförordningen. Anledning till invändning mot dessa ändringar torde inte föreligga, och nå- gon erinran mot dem har ej heller gjorts under remissbehandlingen. Som styrelsen föreslagit, bör i 10 § punkten 3 ges en allmänt hållen föreskrift om temporär tullfrihet för yrkesutrustning, under det att detaljregleringen bör ske i tulltaxeringskungörelsen. Vidare bör göras vissa mindre ändring- ar av reglerna i 8 § punkten 5 samma förordning om definitiv tullfrihet för yrkesutrustning.

När det gäller andra införselavgifter än tullar, medför utvidg- ningen av tullfriheten genom de föreslagna ändringarna i 8 och 10 §§ tull- taxeförordningen i princip, på grund av 1 § förordningen om frihet från in- förselavgift i vissa fall, automatiskt motsvarande befrielse från skatt eller annan avgift, som skall erläggas till tullverket. Denna automatiska utvidg- ning av avgiftsfriheten inträder emellertid inte i fråga om införsel-, kom- pensations- och regleringsavgifter på jordbrukets eller fiskets område. I fall, som avses i 8 § punkten 5 tulltaxeförordningen, föreligger dock enligt sär- skilda stadganden i de aktuella författningarna frihet även från sådana av- gifter. Detta är däremot inte fallet beträffande vara, för vilken tullfrihet medges med stöd av 10 § punkten 3 tulltaxeförordningen. De införsel- förbud och införselbegränsningar, som gäller enligt reglerings- författningarna på jordbrukets och fiskets områden, gör likaledes undantag för fall, som avses i 8 § punkten 5 tulltaxeförordningen, däremot inte för vara som enligt 10 § punkten 3 samma förordning är befriad från tull. Be-

träffande sådan vara fordras särskilt tillstånd såväl för rätt till införsel som för avgiftsfrihet.

I syfte att vinna den frihet från andra importavgifter än tull liksom från införselförbud och införselbegränsningar, som föreskrivs i konventionen, har generaltullstyrelsen föreslagit, att varor, som faller under 10 § tulltaxeförordningen, generellt skall undantagas från ifrågavarande avgifter och tillståndstvång. Häremot har statens jordbruksnämnd invänt, att sådan generell befrielse i varje fall inte bör gälla den i 10 § punkten 1 upptagna kategorien varor, d. v. s. sådana varor som inkommer bl. a. för att undergå reparation, bearbetning eller komplettering. Då nämnden och andra organ för jordbruksregleringen i många fall lämnar restitutioner vid export, skulle enligt nämnden en generell befrielse här medföra stora kontrollsvårigheter trots den i 10 § punkten 1 uppställda förutsättningen för tullfrihet, att behandlingen inte omöjliggör direkt identifiering av de införda varorna.

De av statens jordbruksnämnd framförda invändningarna finner jag bärande. Den generella befrielsen från ifrågavarande avgifter och tillståndstvång bör därför omfatta endast 10 § punkterna 2—10 tulltaxeförordningen. I de av allt att döma mycket sällsynta fall, då i konventionen avsedda varor skulle kunna hänföras till punkten 1 i samma paragraf, finns fortfarande möjlighet att genom särskilt beslut medge befrielse respektive utfärda licens.

Såsom jag tidigare framhållit, tillåter konventionen inte importförbud eller importrestriktioner i fråga om ädelmetall. Konventionens bestämmelser skulle därför kunna komma i konflikt med föreskrifterna i förordningen den 18 maj 1956 om kontroll å ädelmetallarbeten. I denna författning uppställs nämligen principiellt förbud mot införsel av föremål i ädelmetall, som inte motsvarar förordningens krav i fråga om bland annat finhalt och som inte heller omfattas av de redan gällande undantagsbestämmelserna i 11 § av förordningen. Som exempel på föremål, vilka utgör yrkesutrustning enligt konventionen men kan falla under förordningens införselförbud, har nämnts smycken, avsedda att användas vid filminspelningar eller teaterföreställningar. En anslutning till konventionen skulle alltså antingen nödvändiggöra en författningsändring eller medföra, att mynt- och justeringsverket tvingas i varje särskilt fall medge dispens för införsel av ädelmetallvaror som inte uppfyller förordningens krav.

Emellertid torde, som generaltullstyrelsen i likhet med mynt- och justeringsverket framhållit, kunna ifrågasättas, om inte de nuvarande undantagsbestämmelserna bör ges en mera generell avfattning. Sverige har nämligen biträtt konventionen i New York den 4 juni 1954 om tullåttnader till förmån för turisttrafiken. I denna konvention föreskrivs, att utländsk turist skall ha rätt att utan erläggande av införseltull och införselavgifter tillfälligt införa bland annat personliga smycken. Såsom generaltullstyrelsen påpekat, synes det förenat med praktiska svårigheter att i sådana fall tillämpa det dispensförfarande, vartill mynt- och justeringsverket har befogenhet. Då Sverige genom att ansluta sig till konventionen rörande turisttrafiken åtagit

sig att i fråga om utländska turister medge vissa avsteg från bestämmelserna i förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten, synes det lämpligt att vidtaga sådan ändring av denna förordning, att dispensförfarandet kan slopas för dessa fall. I huvudsaklig överensstämmelse med vad generaltullstyrelsen föreslagit bör därför i 11 § första stycket a) ädelmetallförordningen lämnas ett generellt medgivande till införsel av ädelmetallarbeten, vilka är avsedda för importörens eller hans familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för hans eller hans familjs personliga bruk. När det gäller ädelmetallvaror som utgör yrkesutrustning, torde det, såsom mynt- och justeringsverket samt generaltullstyrelsen föreslagit, vara lämpligt att anknyta införselrätten till den i 10 § tulltaxeförordningen föreskrivna rätten till temporär tullfrihet. Bestämmelse härom bör ges i 11 § första stycket b) ädelmetallförordningen.

I 11 § andra stycket ädelmetallförordningen bör i enlighet med generaltullstyrelsens förslag ges en bestämmelse om skriftlig försäkran vid privatimport av ädelmetallarbeten. Då bestämmelsen är fakultativ, synes den lämpligen böra utformas generellt.

I detta sammanhang bör, såsom mynt- och justeringsverket samt generaltullstyrelsen föreslagit, vissa ändringar vidtas i 29 § samma förordning.

III. Konventionen rörande lättnader vid införsel av varor, avsedda att visas eller användas vid utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang

Konventionen

De lättnader, som föreskrivs i konventionen, är dels frihet från importavgifter, införselförbud och införselbegränsningar vid vissa fall av tillfällig eller definitiv införsel, dels förenklade formaliteter.

Enligt konventionens artikel 2 mom. 1 skall temporär införsel medges för varor, som är avsedda att visas eller demonstreras vid ett evenemang eller att användas i samband med visning av utländska produkter vid ett evenemang, samt för utrustning, avsedd att nyttjas vid internationella möten, konferenser eller kongresser. I artikel 2 mom. 2 uppställs som villkor för den temporära införseln, att varorna skall kunna identifieras vid återutförseln, att kvantiteten av identiska artiklar skall vara rimlig och att konventionsvillkoren enligt tullmyndighetens åsikt kommer att iakttagas. Under tiden för den temporära införseln får varor, för vilka sådan införsel medgivits, enligt artikel 3 inte utlånas, uthyras eller nyttjas mot vederlag eller avlägsnas från platsen för evenemanget, med mindre införsellandets författningar medger det.

I artikel 1 ges vissa definitioner för konventionens tillämpning.

Uttrycken »temporär införsel» och »importavgifter» definieras i denna konvention på samma sätt som i konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning.

Med »evenemang» (»manifestations», »events») avses handels-, industri-, jordbruks- och hantverksutställningar samt mässor och visningar av liknande karaktär, utställningar och möten, som organiserats huvudsakligen för välgörande ändamål eller i syfte att främja vetenskap, teknik, hantverk, konst, uppfostran, kultur, sport, religionskunskap eller religionsutövning eller att främja vänskapen mellan folken. Vidare avses med denna term möten mellan representanter för internationella organisationer eller sammanslutningar samt minnesfester och officiella festligheter. Som »evenemang» skall dock inte betraktas sådana utställningar, som organiseras i privat syfte i butiker eller affärslokaler för försäljning av utländska varor.

Enligt artikel 4 skall varor, för vilka temporär införsel medgivits, som regel återutföras inom sex månader från införseldagen. I artiklarna 6 och 7 ges emellertid bestämmelser om definitiv befrielse från importavgifter i vissa fall. Enligt artikel 6 mom. 1 skall sålunda för vissa där angivna slag av varor kravet på återutförsel inte gälla, och inte heller skall för sådana varor importavgifter uttagas eller införselförbud och införselbegränsningar tillämpas. Dessa varor är till en början sådana av lågt värde, som förbrukas vid iordningställandet av utländska utställares tillfälliga stånd vid ett evenemang, såsom färg, fernissa och tapeter. Under villkor att tullmyndigheterna anser de olika varornas totala värde och mängd rimliga med hänsyn till evenemangets art, antalet besökare och omfattningen av utställarens deltagande gäller samma regel för små prov — även sådana som vid evenemanget erhållits av införda material — som är representativa för utställda utländska varor. Därvid krävs emellertid även att proven är olämpliga för kommersiellt ändamål, att de har levererats gratis från utlandet och att de skall utdelas gratis till besökare vid evenemanget för att användas eller konsumeras av dem. I fråga om sådana prov på livsmedel och drycker, som inte delas ut i specialförpackning, gäller vidare, att de skall konsumeras vid evenemanget. Varje prov skall vara av ringa värde. Prov, som är emballerat, skall ligga i förpackning, som är märkbart mindre än minsta detaljhandelsförpackning. Varor, som införs endast för att demonstreras eller för att demonstrera hur en utställd utländsk maskin eller apparat arbetar och som förbrukas eller förstörs under demonstrationen, samt vissa tryckalster och fotografier, som är avsedda att göra reklam för utställda utländska varor och som levererats gratis från utlandet för gratis utdelning till besökare, innefattas också under den förut återgivna bestämmelsen i artikel 6 om definitiv avgiftsfrihet. Härför förutsattes dock att värdet och mängden av dessa varor, tryckalster eller fotografier anses rimliga med hänsyn till evenemangets art, antalet besökare och omfattningen av utställarens deltagande.

Från tillämpning av de nu skildrade bestämmelserna undantas enligt artikel 6 mom. 2 alkoholhaltiga drycker, tobaksvaror och bränsle. Därjämte kan enligt artikel 23 fördragsslutande part förklara, att den inte anser sig bunden av de nyss återgivna bestämmelserna om små prov. I sådan förklaring skall anges vilka varuslag som reservationen avser. Någon förklaring av detta slag har inte avgetts från svensk sida.

I artikel 11 av konventionen stadgas att produkter, som under ett evenemang erhålls av tillfälligt införda varor såsom ett sekundärt resultat av demonstration av utställda maskiner eller apparater, skall vara underkastade konventionens bestämmelser. Detta innebär i princip, att de erhållna produkterna skall utföras, såvida de inte utdelas som sådana prov varom regler ges i artikel 6 mom. 1.

I artikel 7 stadgas definitiv befrielse från importavgifter samt frihet från införselbud och införselbegränsningar för dokument, som skall användas vid eller i samband med internationella möten, konferenser eller kongresser.

Bestämmelserna om förenkling av formaliteter återfinns i konventionens artiklar 8—10. Där stadgas följande.

Varje fördragsslutande part skall till ett minimum reducera de tullformaliteter, som krävs i samband med lättnaderna enligt konventionen, och skall omgående offentliggöra alla bestämmelser om sådana formaliteter. Deposition eller annan säkerhet får inte fastställas till belopp, som med mer än 10 % överstiger summan av införselavgifterna. En generell garanti av den, som organiserar evenemanget, eller annan person, som godkänns av tullmyndigheterna, bör godtas i stället för individuella säkerheter. Tullundersökning och tullklarering av gods bör, när det är möjligt och lämpligt, utföras på platsen för evenemanget. Om det anses ändamålsenligt med hänsyn till evenemangets betydelse och omfattning, bör tullavdelning inrättas inom området för evenemanget. Temporärt införda varor skall få utföras över annan tullanstalt än införseltullanstalten, och införseln skall få ske i en eller flera sändningar.

Svenska författningar som berörs av konventionen

Vad först gäller frågan om tull, är bestämmelserna i 10 § tulltaxeförordningen av betydelse. Enligt punkten 5 i nämnda paragraf kan, såsom tidigare nämnts, tullfrihet under viss tid medges för varor, som införs för tillfälligt bruk vid teaterföreställningar eller vid kongresser, officiella festligheter, idrottstävlingar eller andra liknande arrangemang av internationell karaktär. Enligt punkten 6 i samma paragraf skall temporär tullfrihet medges för varor, som är avsedda för utställningar och mässor.

Dessa författningsrum torde, såvitt avser tull, täcka bestämmelserna om temporär införsel i konventionens artikel 2.

De regler om tidsfrister för återutförsel, som ges i artikel 4, är likaledes täckta av svenska författningsbestämmelser. Detsamma torde gälla föreskrifter i konventionens artikel 5 om dispens från kravet på återutförsel. Viktigast av dessa föreskrifter synes vara det i artikelns mom. 2 intagna stadgandet att temporärt införda varor skall få kvarstanna i landet om vanliga införselvillkor, d. v. s. erläggande av tull etc., uppfylles.

Den definitiva tullfrihet, som föreskrivs i artiklarna 6 och 7, är inte täckt av bestämmelserna i tulltaxeförordningen.

Enligt 8 § punkten 14 sistnämnda förordning medges definitiv tullfrihet för varuprov, mönster och modeller, som vid införseln eller efter nedskär-

ning, makulering eller annan dylik åtgärd i samband med tulltaxeringen har insett eller endast obetydligt handelsvärde eller som med hänsyn till material eller utförande tydligen är avsedda endast att utvisa varors beskaffenhet eller användning. I den mån Konungen därom förordnar gäller detsamma för kinematografisk film samt kataloger, prislistor och annat merkantilt tryck rörande varor och tjänster, som erbjuds från utlandet.

Kungl. Maj:t har med stöd av sistnämnda stadgande utfärdat närmare bestämmelser i 32 § 2 mom. tulltaxeringskungörelsen. Enligt dessa bestämmelser kan tullfrihet åtnjutas för kataloger, prislistor och annat merkantilt tryck under förutsättning att på tryckalstren tydligt angivits namnet på det utländska företaget, som framställer, försäljer eller uthyr de varor eller erbjuder de tjänster till vilka tryckalstren hänför sig, samt att varje försändelse av tryckalster eller, där flera försändelser samtidigt inkommer till samme mottagare, försändelserna tillsammans antingen innehåller blott ett exemplar av varje slag av tryckalster eller har en bruttovikt ej överstigande ett kilogram.

De prov, som skall bortskänkas på utställningar och liknande evenemang, torde införas i så stora kvantiteter, att handelsvärdet inte kan betraktas som obetydligt. Den senare delen av bestämmelsen om varuprov, mönster och modeller i 8 § punkten 14 tulltaxeförordningen, enligt vilken den införda varan för att bli tullfri skall med hänsyn till material eller utförande tydligen vara avsedd endast att utvisa varors beskaffenhet eller användning, avser främst modeller (se prop. 1960:98, s. 74) och synes inte vara tillämplig på nu ifrågavarande varuprov.

De reklamtryckalster, som avses i konventionen, torde endast i mindre utsträckning bli tullfria enligt de i tulltaxeförordningen och tulltaxeringskungörelsen meddelade bestämmelserna.

Konventionens föreskrifter om definitiv avgiftsfrihet för varor av lågt värde, som förbrukas vid iordningställandet av utländska utställares stånd, och för varor, som förbrukas eller förstörs vid demonstration, saknar motsvarighet i 8 § tulltaxeförordningen.

Såsom jag tidigare nämnt, föreskriver konventionen temporär befrielse inte bara från tullar utan även från andra införselavgifter.

Som berörts redan vid behandlingen av konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning, skall för vara, som införs till riket under sådana omständigheter vilka för tullpliktig vara medför rätt till tullfrihet enligt bl. a. 8—12 §§ tulltaxeförordningen, på grund av 1 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396) om frihet från införselavgift i vissa fall inte heller utgå skatt eller annan avgift, som på grund av införseln eljest skolat erläggas till tullverket. Bestämmelserna i sistnämnda förordning skall dock, såsom jag även nämnt, enligt 4 § samma förordning inte äga tillämpning på införsel-, kompensations- och regleringsavgifter på jordbrukets eller fiskets område. Beträffande de författningar på dessa områden, som innehåller stadganden om sådana avgifter, får jag hänvisa till den tidigare lämnade redogörelsen i anslutning till konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning. I

fiskimportförordningen och förordningen om viss reglering av handeln med fisk m. m., vilka båda författningar nämns i denna redogörelse, finns generella undantagsbestämmelser, enligt vilka avgift ej skall uttagas för vara som införs under sådana omständigheter vilka för tullpliktig vara medför tullfrihet jämlikt annan bestämmelse i 8 § tulltaxeförordningen än punkten 13. I de övriga avgiftsförfattningarna på jordbrukets och fiskets områden stadgas avgiftsbefrielse för vara, som införs under sådana omständigheter vilka för tullpliktig vara medför tullfrihet enligt annan bestämmelse i 8 § nämnda förordning än punkterna 4 och 13.

De varor, som avses i konventionen, skall, såsom förut nämnts, få införas utan hinder av införsel förbud och införsel begränsningar. Enligt artikel 14 b) får dock sådana nationella förbud och begränsningar tillämpas, som tillkommit av hänsyn till allmän moral eller ordning, allmän säkerhet eller allmän hälsovård eller av hänsyn till djur- eller växtsjukdomar eller till skydd för patent, varumärken eller upphovsrätt.

De svenska författningar om införsel förbud eller införsel begränsningar, som tillkommit på andra grunder än dem som avses i artikel 14 b), har redovisats vid behandlingen av konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning. Den därvid omnämnda kungörelsen angående allmänt importförbud innehåller, såsom framgår av den tidigare redogörelsen, en bestämmelse, att kungörelsens stadgande om licenstvång inte skall gälla vara vilken införs under sådana omständigheter som för tullpliktig vara medför rätt till tullfrihet enligt bl. a. 8 § eller 10 § punkterna 5 eller 6 tulltaxeförordningen. De i samma redogörelse nämnda undantagen från tillståndstvång, som ges i 5 § jordbruksimportförordningen och 4 § fettförordningen, avser varor, vilka faller under annan bestämmelse i 8 § tulltaxeförordningen än punkterna 4 och 13, medan undantaget i 4 § fiskimportförordningen gäller sådana varor som avses i 8 § tulltaxeförordningen med undantag endast av punkten 13. Några motsvarande generella undantag från tillståndstvånget finns däremot inte i jordbruksimportförordningen, fettförordningen eller fiskimportförordningen beträffande sådana varor, som avses i 10 § tulltaxeförordningen.

En författning, som berörs av den här aktuella tullkonventionen, är förordningen den 18 maj 1956 om kontroll å ädelmetallarbeten. Enligt 9 § i denna förordning får, såsom tidigare nämnts, ädelmetallarbeta, vilket inte uppfyller förordningens fordringar beträffande bl. a. finhalt, ej importeras. Utan hinder av detta principiella införsel förbud får dock enligt 11 § samma förordning till Sverige införas ädelmetallarbeta, som inkommer för att förevisas såsom prov eller såsom utställningsföremål och som är avsett att därefter återutföras, såvida införseln är traktatsenligt medgiven.

I den tidigare omnämnda artikeln 14 av konventionen lämnas inte, såsom skett i vissa andra internationella överenskommelser, något medgivande att tillämpa förbud eller restriktioner för införsel av guld eller silver.

Förslag att ädelmetallarbeten skulle undantagas från konventionen fram-lades från svensk sida vid konventionens utarbetande, men detta förslag blev inte antaget. Konventionens bestämmelser om definitiv eller temporär införsel utan hinder av införselbud och införselbegränsningar skall alltså gälla även i fråga om ädelmetallarbeten. Från bestämmelserna om definitiv införsel i konventionens artikel 6 torde dock med hänsyn till de relativt höga värdena på ädelmetallarbeten kunna bortses i detta sammanhang.

Även förordningen den 30 mars 1901 angående förbud mot anbringande av vissa stämplor eller märken å förgyllda och försilvrade med flera arbeten av o ä d e l m e t a l l m. m. kommer att beröras av bestämmelserna i denna konvention liksom av konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning. Ej heller i denna del torde krävas riksdagens medverkan för erforderliga ändringar av förordningen.

Konventionsbestämmelserna om förenkling av formaliteterna vid införsel enligt konventionen kräver inte några författningsändringar.

Remissyttrandena

Under remissbehandlingen har någon erinran mot ett antagande av konventionen inte gjorts.

Generaltullstyrelsen anför, att konventionen torde komma att bli av stor betydelse för den internationella handeln. Styrelsen finner dock en anslutning till konventionen kräva vissa författningsändringar.

Vad särskilt beträffar bestämmelserna om definitiv frihet från importavgifter och importförbud för små prov av ringa värde m. m. (artiklarna 6 och 7) framhåller *kommerskollegium*, att dessa bestämmelser är ägnade att ytterligare underlätta formaliteterna i samband med utställningar, mässor etc. Vederbörande näringsorganisationer har också, enligt vad kollegium uppger, vid underhandskontakt tillstyrkt dessa lättnader.

Vad först angår den i konventionen föreskrivna friheten från tull, pekar *generaltullstyrelsen* på ett stadgande i artikel 5 mom. 2 av konventionen, enligt vilket temporärt införda varor skall få kvarstanna i landet om sedvanliga införselvillkor uppfylles. Styrelsen fortsätter.

Vid slutlig införtullning, som bör få ske först vid evenemangets slut och vilken i regel är en följd av en försäljning, synes 44 § 1 mom. kungörelsen den 13 maj 1960 (nr 392) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen (tulltaxeringskungörelsen) vara tillämplig, men till förhindrande av missbruk torde mängden temporärt införda föremål böra begränsas med hänsyn till behovet i varje särskilt fall. Beträffande varor, som skall utställas, bör sålunda temporär tullfrihet i princip icke medgivnas för flera föremål av identiskt samma slag. En dylik begränsning är tillåten enligt artikel 2 moment 2 b) av konventionen.

Då den i artiklarna 6 och 7 föreskrivna definitiva tullfriheten inte har full motsvarighet i tulltaxeförordningen, finner styrelsen, att de svenska

bestämmelserna om sådan tullfrihet vid ett antagande av konventionen måste ändras. Styrelsen anför härom.

Av de erforderliga nya bestämmelserna synes i regel endast de generella stadgandena böra intagas i tulltaxeförordningen och då lämpligen som två nya punkter, 20 och 21, av 8 §, medan detaljföreskrifterna bör införas i tulltaxeringskungörelsen. Det i artikel 6 moment 2 intagna undantaget beträffande alkoholhaltiga drycker, tobaksvaror och bränsle synes böra införas även i de svenska bestämmelserna. Möjligheten att genom särskilt förbehåll undantaga vissa varuslag (exempelvis jordbruksvaror, konfektyrer eller kosmetiska medel) från de för gratisprov stadgade lättnaderna synes däremot, såvitt styrelsen kan bedöma, ej behöva utnyttjas.

Styrelsen erinrar vidare om att konventionen föreskriver temporär befrielse även från andra införselavgifter än tullar.

De införselavgifter, som här kan bli aktuella, är enligt generaltullstyrelsen de avgifter, som uttages på jordbrukets eller fiskets område. I de författningar på dessa områden, som innehåller föreskrifter om införselavgifter, stadgas emellertid, att avgift inte skall tagas ut för vara, vilken införs under sådana omständigheter som för tullpliktig vara medför tullfrihet enligt 8 § tulltaxeförordningen med undantag för punkterna 4 och 13 eller, i två fall, endast punkten 13. Styrelsen fortsätter.

Om alltså de nya bestämmelser om definitiv tullfrihet, vilka erfordras vid ett antagande av konventionen, såsom ovan föreslagits införes i 8 § tulltaxeförordningen som två nya punkter, 20 och 21, skulle varorna alltså bli befriade även från nu ifrågavarande avgifter. Någon motsvarande bestämmelse, att avgift ej skall uttagas för vara, som införes under sådana omständigheter vilka för tullpliktig vara medför tullfrihet enligt 10 § tulltaxeförordningen finnes däremot icke. Statens jordbruksnämnd har dock be myndigats att meddela befrielse från skyldigheten att erlägga avgift, därest särskilda skäl föreligger. En fördragsslutande part torde uppfylla konventionens bestämmelser om avgiftsfri införsel, även om avgiftsbefrielsen icke kan omedelbart medgivas av vederbörande tullmyndighet vid varornas tulltaxering utan först efter särskild framställning till annan myndighet. Att i fråga om sådana varor, för vilka avgiftsfriheten är konventionsbunden och således icke kan vägras, fordra särskild ansökan till Statens jordbruksnämnd för varje temporär införsel skulle dock innebära en onödig omgång för importören och för tullverkets del medföra en ytterligare och icke önskvärd komplicering vid tillämpningen av ifrågavarande författningar. Styrelsen vill framhålla, att avgiftsbefrielse för temporärt införda varor föreskrives även i andra konventioner, av vilka den i detta sammanhang viktigaste torde vara den internationella konventionen i Genève den 7 november 1952 för underlättande av import av varuprover och reklammaterial (SÖ 1955: 23), som ratificerats av Sverige och som trädde i kraft den 20 november 1955. Enligt artikel III moment 2 av denna konvention skall prov, som är belagda med importavgifter, då de, med eller utan medverkan av handelsresande, importeras från annan avtalsslutande parts territorium få temporärt införas utan importavgifter till varje avtalsslutande parts territorium. Denna konventionsbestämmelse är, i vad den avser tull, täckt av föreskriften i 10 § punkten 7 tulltaxeförordningen om temporär tullfrihet för varuprov men motsvaras ej av några generella bestämmelser om befrielse från avgifter på jordbrukets eller fiskets område.

Styrelsen föreslår att, med hänsyn till att temporär avgiftsbefrielse således föreskrives i vissa konventioner, varor som faller under 10 § tulltaxeförordningen skall, på samma sätt som varor hänförliga till vissa punkter i 8 § denna förordning, generellt undantagas från bestämmelserna om avgifter på jordbrukets eller fiskets områden.

När det gäller i n f ö r s e l f ö r b u d och i n f ö r s e l b e g r ä n s n i n g a r, anlägger *generallullstyrelsen* liknande synpunkter på bestämmelserna om tillståndsvång i författningarna på jordbrukets och fiskets områden, vilka i stort sett motsvarar bestämmelserna om införselavgifter på dessa områden. Bestämmelserna om undantag från reglerna om tillståndsvång skulle således, påpekar styrelsen, med det av styrelsen föreslagna tillägget av två nya punkter i 8 § tulltaxeförordningen komma att gälla de i dessa punkter upptagna varorna för utställningar etc. Styrelsen erinrar emellertid även om att motsvarande generella undantag från tillståndsvånget saknas beträffande varor, som avses i 10 § tulltaxeförordningen. Styrelsen anför härom.

Enligt Statens jordbruksnämnds cirkulär den 20 juli 1961, nr 46, må emellertid varuprov även i andra fall än som avses i 8 § punkten 14 tulltaxeförordningen införas utan importlicens, därest betalning icke skall erläggas. Även om detta medgivande kan förutsättas gälla såväl varuprov, vilka temporärt införes av handelsresande, som varuprov, vilka tillfälligt skall visas på en utställning, synes det dock vara lämpligast att — liksom ovan föreslagits beträffande införselavgifterna — utvidga de generella undantagsbestämmelserna i de tre nu ifrågakvarande förordningarna att avse även varor, som införes under sådana omständigheter, som avses i 10 § tulltaxeförordningen.

Statens jordbruksnämnd har beträffande det av generallullstyrelsen föreslagna generella undantaget från införselavgifter och tillståndsvång för jordbruksvaror och andra varor, som faller under 10 § tulltaxeförordningen, anført samma synpunkter som dem för vilka jag tidigare redogjort vid behandlingen av konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning.

Generallullstyrelsen påpekar vidare, att förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten berörs även av denna konvention, och anför.

Vad angår tillfällig införsel av utställningsföremål av ädelmetall skulle vid ett antagande av konventionen sådan införsel få ske utan hinder av förbudet i 9 § förordningen, enär införseln måste betraktas som »traktatsenligt medgiven».

Införsel av utställningsföremål av underhaltig ädelmetall skulle anses vara traktatsenligt medgiven icke blott beträffande varor, härrörande från land, som vore fördragsslutande part i föreliggande konvention, utan även beträffande varor, härrörande från annat land, om detta är berättigat till mest gynnad nations behandling; lätnaderna torde alltså tillkomma alla länder, som är avtalslutande parter i det allmänna tull- och handelsavtalet (GATT). Då således de flesta av de länder, med vilka vårt land uppehåller handelsförbindelser, är berättigade till mest gynnad nations behandling och då det ofta kan vara svårt att avgöra varors ursprung, synes det vara lämpligast att — liksom beträffande tullfriheten för nu ifrågakvarande föremål — låta undantaget i 11 § förordningen gälla oberoende av huruvida varorna härrör från land, gentemot vilket vårt land har traktatsenliga förpliktelser,

eller från annat land. Det är också att märka, att konventionen är tillämplig även å andra ädelmetallarbeten än utställningsföremål, nämligen å utrustning för internationella möten, alltså exempelvis å kulturföremål för religiösa möten, och att konventionens varuområde således icke täckes av förordningens term »utställningsföremål».

Styrelsen föreslår emellertid därutöver vissa ändringar i 11 § förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten, vilka inte sammanhänger med konventionens bestämmelser. Styrelsen anför härom.

Enligt styrelsens mening bör det övervägas att låta det generella undantaget avse även andra tillfälligt införda varuprov än sådana, som är avsedda att visas vid utställningar eller liknande evenemang. Det synes nämligen vara tveksamt, huruvida olika regler bör gälla i fråga om varuprov av ädelmetall, beroende på om proven skall visas vid en utställning eller under andra förhållanden. Styrelsen vill även framhålla, att tillämpningen av ädelmetallförordningen å tillfälligt införda varuprov förhindrat utländska handelsresande att genomföra sina resor på planerat sätt och därför vållat stor irritation särskilt hos handelsresande, som för att underlätta gränspassagererna anskaffat passersedel enligt tullkonventionen den 1 mars 1956 rörande passersedlar (E.C.S. carnets) för varuprover (SÖ 1957: 20). Behandlingen av varuprov av ädelmetall i Sverige har hos Tullsamarbetsrådets permanenta tekniska kommitté påtalats av Handelskamrarnas internationella informationsbyrå (BIICC).

Styrelsen erinrar om att den föreslagna utvidgningen av undantagsbestämmelserna i 11 § ädelmetallförordningen medför en motsvarande utvidgning av befrielsen från kontrollstämpling enligt 21 § samma förordning. Styrelsen anser en sådan konsekvens sakligt befogad.

Mynt- och justeringsverket anser, såsom nämnts vid behandlingen av konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning, att 11 § första stycket b) ädelmetallförordningen bör omfatta alla ädelmetallarbeten, som temporärt får införas till riket enligt 10 § tulltaxeförordningen, med de tillägg generaltullstyrelsen föreslagit i sitt remissvar. I övrigt får jag hänvisa till verkets yttrande över konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning.

Beträffande *generaltullstyrelsens* yttrande över mynt- och justeringsverkets förslag vill jag likaledes hänvisa till vad som återgivits vid behandlingen av konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning.

Departementschefen

Den här aktuella konventionen har liksom den tidigare behandlade konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning undertecknats på svensk sida med förbehåll för ratifikation. Den är avsedd att underlätta förfarandet vid införsel av varor och artiklar, som skall visas eller användas vid utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang av kommersiell, teknisk, religiös, uppfostrande, vetenskaplig, kulturell eller filantropisk karaktär. Såsom uttalats i konventionen, syftar denna därmed till att ge den internationella handeln väsentliga fördelar och att främja det internationella utbytet av åsikter och kunskaper.

Några invändningar mot ett godkännande från svensk sida av konventionen har inte gjorts. Även jag är beredd tillstyrka, att konventionen godkännes. Beträffande de författningsändringar, som aktualiseras i detta sammanhang, vill jag anföra följande.

Vad först angår bestämmelserna om tull, synes ändring av tulltaxeförordningen vara påkallad endast såvitt avser 8 §. Det är nämligen bestämmelserna om definitiv tullfrihet i artiklarna 6 och 7 av konventionen, som saknar motsvarighet i tulltaxeförordningen och som därför nödvändiggör ändring av denna. Såsom generaltullstyrelsen föreslagit, bör denna ändring åstadkommas genom tillägg till 8 § av vissa generella regler i två nya punkter, under det att detaljreglerna införs i tulltaxeringskungörelsen.

Genom att ändringarna genomförs i form av tillägg av nya punkter till 8 § tulltaxeförordningen vinnes den fördelen, att de här avsedda varorna automatiskt blir befriade även från införselavgifter samt kompensations- och regleringsavgifter på jordbrukets och fiskets områden. Befrielsen från dessa avgifter är nämligen sammankopplad med frihet från tull enligt 8 § tulltaxeförordningen. Likaledes blir de varor, som upptas i tilläggen till detta stadgande, automatiskt undantagna från införsel förbud och införselbegränsningar. Då en anslutning till konventionen nödvändiggör att de av denna omfattade varorna undantas från avgiftsplikt vid införsel och från importrestriktioner, är tilläggen till 8 § tulltaxeförordningen även från denna synpunkt att tillstyrka.

I fråga om generaltullstyrelsens förslag att beträffande införselavgifter för jordbruksprodukter m. m. och tillståndstvång för sådana produkter göra ett generellt undantag genom hänvisning till 10 § tulltaxeförordningen vill jag hänvisa till vad jag anfört, när det gällde konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning. Den generella befrielsen från ifrågavarande avgifter och från tillståndstvång bör således enligt min mening omfatta endast de fall, som avses i 10 § punkterna 2—10 tulltaxeförordningen.

Beträffande ädelmetallarbeten, som inkommer till Sverige för att visas såsom prover eller såsom utställningsföremål och vilka är avsedda att därefter återutföras, finns redan nu i 11 § första stycket b) förordningen om kontroll å ädelmetallarbeten undantag stadgat från det generella förbudet mot införsel av ädelmetallarbeten, som inte fyller förordningens krav på finhalt etc. Detta undantag gäller dock endast om införseln är traktatsenligt medgiven. Generaltullstyrelsen har nu föreslagit, att denna begränsning av införselrätten skall tagas bort. Enligt min mening synes emellertid temporärt införda varuprover och utställningsföremål av ädelmetall kunna — liksom vissa andra i 4 § ädelmetallförordningen angivna ädelmetallarbeten — helt undantagas från förordningen. Jag vill därför förorda ett tillägg av denna innebörd till sistnämnda paragraf. Samtidigt vill jag erinra om att jag i anslutning till konventionen om tillfällig införsel av yrkesutrustning föreslagit en utvidgning av tillämpningsområdet för 11 § första stycket b) ädelmetallförordningen till att omfatta alla de fall där temporär tullfrihet kan medges enligt 10 § tulltaxeförordningen.

IV. Tullfrihet för vapendelar och ammunition

Gällande ordning

I gällande tulltaxa är vapen och ammunition upptagna i olika rubriker inom kapitel 93. Till detta kapitel hänföres även delar till vapen och ammunition. Delar som i och för sig utgör artiklar, vilka är upptagna under andra kapitel i tulltaxan, hänföres emellertid till sålunda tillämpliga nummer. Moderna vapen och ammunitionseffekter innehåller ofta sådana delar i betydande utsträckning. Exempel härpå är raketmotorer (nr 84.08), radio- och radarapparater (nr 85.15) samt olika slag av instrument (kapitel 90).

Inom kapitel 93 är vapen och ammunition för militärt bruk upptagna med tullfrihet (nr 93.03 samt ur nr 93.01, 93.02 och 93.07 A). Tullfrihet gäller även för delar, som enligt vad nyss sagts faller under kapitel 93 (ur nr 93.01, 93.06 A och 93.07 A). I fråga om artiklar, som är hänförliga till andra kapitel, medför däremot den omständigheten, att de utgör delar till vapen eller ammunition för militärt bruk, inte tullfrihet, utan varorna beläggs med den vid respektive rubriker stadgade tullen. Detta är den i tulltaxan normala ordningen beträffande delar till tullfria maskiner och liknande varor. I allmänhet är det redan av praktiska skäl nödvändigt att utforma bestämmelserna på detta sätt. I ett fall har dock en annan princip tillämpats, nämligen beträffande delar till luftfartyg. Här har tullfriheten utsträckts till att under vissa förutsättningar avse även delar, som är hänförliga till andra kapitel i tulltaxan än själva luftfartygen. Detta har skett genom en särskild tullfrihetsbestämmelse i 5 § 1 mom. e) tulltaxeförordningen.

Generaltullstyrelsens förslag

Styrelsen föreslår att sådana varor som, utan att vara hänförliga till kapitel 93 i tulltaxeförordningen, utgör delar till vapen eller ammunition för militärt bruk, inklusive delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon skall erhålla tullfrihet. Styrelsen föreslår, att ändringen sker genom införande av en ny punkt i 5 § 1 mom. tulltaxeförordningen. Styrelsen anför bl. a.

I praktiken förekommer det ofta att vapen och ammunition för militärt bruk införes i delar. Därest delarna inkommer med en och samma lägenhet, kommer de enligt allmänna regeln 3:1 för tulltaxans tillämpning att tulltaxeras tillsammans såsom ifrågavarande kompletta artikel, d. v. s. tullfrihet åtnjutes för varan i dess helhet. I många fall inkommer emellertid delarna av transporttekniska eller andra skäl med olika lägenheter. Härvid måste de olika delarna tulltaxeras var för sig, varvid enligt vad ovan sagts vissa delar blir belagda med tull. Tulltaxeringen är ofta rent tarifferingstekniskt förenad med betydande svårigheter, vilka accentueras av de speciella förhållanden som ofta gör sig gällande i fråga om införsel av krigsmateriel.

Styrelsen framhåller, att det för såväl tullmyndigheterna som de militära myndigheterna skulle medföra avsevärd arbetsbesparing om delarna oavsett beskaffenheten kunde lämnas utan tull. Från statsfinansiell synpunkt skulle

enligt styrelsens mening en sådan ändring vara utan betydelse, och i näringspolitiskt hänseende torde en dylik åtgärd knappast spela någon roll. Styrelsen fortsätter.

Tullfrihet för delar av ifrågavarande slag får emellertid anses motiverad icke blott när det gäller kompletta vapen och ammunitionseffekter, som införes i söndertaget eller omonterat skick, utan även beträffande reservdelar samt delar, som införes för användning vid här i riket bedrivna tillverkning av vapen och ammunition för militärt bruk. I fråga om kontroll över att införda varor kommer till avsedd användning torde man ha större möjligheter i förevarande fall än när det gäller ovannämnda flygplansdelar beträffande vilka tullfrihet redan är genomförd. Enligt styrelsens uppfattning bör därför motsvarande anordning införas beträffande delar till i tulltaxans kapitel 93 upptagna vapen och ammunitionartiklar för militärt bruk. Tullfriheten bör emellertid begränsas till import som direkt eller indirekt äger rum för krigsmaktens räkning. I den mån import eljest förekommer kan det praktiskt taget endast gälla fall då varorna skall återutföras, vanligen såsom delar i här tillverkade vapen eller ammunitionartiklar, i vilka fall tullrestitution för delarna kan erhållas enligt bestämmelser i tullrestitutionsförordningen.

Vad ovan anförts gäller jämväl delar till stridsvagnar och pansarbilar, vilka fordon i tulltaxan är upptagna under nr 87.08 med tullfrihet. Tullfriheten för dessa fordon har införts av samma skäl som tullfriheten för vapen och ammunition för militärt bruk.

Styrelsen framhåller, att den föreslagna tullfriheten inte är att betrakta som ett avsteg från den vedertagna regeln att import för statens och därmed även för krigsmaktens räkning i princip skall behandlas som annan import. Förslaget innebär enligt styrelsen endast, att den tullfrihet, som av vissa skäl stadgats beträffande vapen och ammunition för militärt bruk, avgränsas på ett framför allt från praktisk synpunkt mera ändamålsenligt sätt än som för närvarande är fallet.

I fråga om tillämpningen på dessa nya varuslag av förordningen om allmän varuskatt anför styrelsen vidare.

Företages importen av annan än staten torde det i praktiken alltid bli fråga om användning såsom material vid yrkesmässig tillverkning av varor för avsalu och därmed befrielse från skattskyldighet. Företages importen för statens räkning torde bestämmelsen om undantag från skatteplikt för exportförbjuden krigsmateriel få anses tillämplig. Visserligen kan det förekomma delar till sådan materiel, vilka icke i och för sig är underkastade nämnda exportförbud. I analogi med den tolkning som enligt uttalande i varuskattepropositionen tillämpas beträffande fartyg torde emellertid skattefriheten för exportförbjuden krigsmateriel kunna anses inbegripa delar till sådan materiel (även om delarna icke i och för sig är exportförbudna). Förutsatt att denna tolkning är riktig skulle alltså icke erfordras någon särskild föreskrift för att säkerställa att här åsyftade delar alltid blir befriade jämväl från allmän varuskatt.

Remissyttrandena

Den föreslagna ändringen har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av samtliga remissinstanser.

Försvarets förvaltningsdirektion framhåller, att den föreslagna ändringen kommer att medföra stor tidsbesparing och väsentliga rutinförenklingar speciellt för de tre tygförvaltande verken.

Kommerskollegium framhåller, att den föreslagna ändringen kommer att medföra att den tullfrihet, som gäller för vapen och ammunition för militärt bruk, bestämmes på ett från praktisk synpunkt mer ändamålsenligt sätt. Ändringen kommer enligt kollegium att innebära arbetsbesparing för såväl tullmyndigheterna som de militära myndigheterna.

Riksskattenämnden delar generaltullstyrelsens mening beträffande tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt på dessa varor och anser kompletterande författningsändringar inte vara av behovet påkallade.

Sveriges industriförbund åberopar ett av *Sveriges mekanförbund* avgivet yttrande, vari bl. a. framhålles att den föreslagna ändringen förefaller att vara en logisk utvidgning av en redan accepterad princip.

Såsom jag inledningsvis nämnt, har i samband med remissbehandlingen av generaltullstyrelsens framställning *Sveriges industriförbund*, Stockholms handelskammare och Svenska aktiebolaget Philips väckt förslag om utvidgning av tullfriheten till att omfatta även delar till vapensystem, exempelvis elektroniska riktmedel, kontroll- och eldledningsinstrument samt delar till sådana apparater. Vidare har från samma håll gjorts framställning om tullfrihet för delar till vapen och ammunition, som införs för tillverkning av varor för export. Slutligen har försvarets förvaltningsdirektion väckt frågan rörande en omprövning av tulltaxeringen av hela vapensystem och delar därtill.

Sveriges industriförbund åberopar det av *Sveriges mekanförbund* avgivna utlåtandet, vari bl. a. redovisas följande av två medlemsföretag avgivna gemensamma yttrande.

Av Generaltullstyrelsens skrivelse framgår dock bl. a. av det första stycket, att Generaltullstyrelsen avsett, att dylik tullfrihet skall gälla sådana komponenter som direkt ingår i vapnet eller ammunitionen i dess snävare bemärkelse. Ett modernt vapensystem består emellertid även av elektroniska instrument, som är integrerade delar i systemet. Med anledning härav är det enligt vår uppfattning önskvärt att jämväl dylika särpräglade militära hjälpmedel för vapen och ammunition måtte behandlas efter samma principer, som vapen i dess snävare bemärkelse och sålunda befrias från tull. Vi önskar sålunda föreslå, att i det gjorda förslaget till § 5 f) i tulltaxeförordningen måtte göras ett tillägg i detta avseende på sätt nedan angives. Vidare önskar vi föreslå att tullfrihet jämväl medges i de fall dylika delar till vapen och ammunition är avsedda att exporteras. Genom att införa tullfrihet jämväl för export vinnes ytterligare för såväl Tullverket som oss betydande arbets- och kostnadsbesparingar i förhållande till restitutionsförfarandet. Ännu ett önskvärt steg mot förenkling skulle uppnås om importören i förekommande fall finge möjlighet att i ett och samma intyg bestyrka att importen uteslutande sker för krigsmaktens räkning eller för export. Med stöd av ovanstående skulle § 5 i tulltaxeförordningen få förslagsvis följande lydelse:

På villkor, som Konungen bestämmer, åtnjutes befrielse från tull för:

f) delar till vapen, ammunition och elektroniska riktmedel, kontroll- och eldledningsinstrument för militärt bruk, härunder inbegripet delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon, när varorna införs för krigsmaktens räkning eller för tillverkning av varor av nyssnämnda slag för krigsmaktens räkning eller för tillverkning av varor av nyss nämnda slag för krigsmaktens räkning eller för export.

Mekanförbundet framhåller emellertid att, samtidigt som förbundet inte finner skäl motsätta sig de sålunda framlagda förslagen, en ändring av 5 § f) tulltaxeförordningen i enlighet med det av medlemsföretagen framlagda förslaget skulle innebära en ändring av den princip, som generaltullstyrelsen velat ge en utvidgad tillämpning. Förbundet anför vidare.

Medan vapen och ammunition enligt gällande tulltaxa är tullfria, är som bekant elektroniska riktmedel, kontroll- och elldledningsinstrument belagda med tull. Det förefaller därför vara anledning att i särskild ordning överväga frågan om tullfrihet för dessa artiklar samt delar därtill.

Förslaget att införa tullfrihet även för sådana delar till vapen och ammunition, som är avsedda för reexport, innebär enligt mekanförbundets mening ett värdefullt bidrag till en förenkling av tullrestitutionsförfarandet på det aktuella området. Förbundet finner det emellertid lämpligt att, då det för närvarande pågår undersökningar i syfte att komma fram till en generell förenkling av tullrestitutionssystemet, denna fråga får sin lösning i ett sådant vidare sammanhang.

Framställningen från *Svenska aktiebolaget Philips*, vilken närmast gjorts till Stockholms handelskammare, är i stort sett av samma innehåll som mekanförbundets nyss redovisade yttrande. Bolagets förslag till ny lydelse av 5 § f) tulltaxeförordningen avviker dock från det som framlagts av mekanförbundet. Bolagets förslag har följande lydelse.

f) delar av vapen och ammunition samt elektroniska riktmedel, kontroll- och elldledningsinstrument för militärt bruk, härunder inbegripet delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon, när varorna införs för krigsmaktens räkning eller för tillverkning av varor av nyss nämnda slag för krigsmaktens räkning eller för export.

Stockholms handelskammare förordar en utvidgning av tullfriheten till att omfatta även av bolaget omnämnda elektroniska riktmedel, kontroll- och elldledningsinstrument samt annan utrustning, som på likartat sätt utgör en integrerande del av ett vapensystem. Handelskammaren anser också, att mycket talar för den av bolaget föreslagna utsträckningen av tullfriheten till att omfatta även delar, avsedda att reexporteras inbyggda i svensktillverkade vapenutrustningar eller som reservdelar för sådana utrustningar. Handelskammaren anser dock, att det möjligen kan ifrågasättas om inte en sådan förenkling skulle innebära en oerättigad förmån för tillverkare av krigsmateriel i jämförelse med den övriga svenska exportindustrin, vilken fortfarande skulle vara hänvisad till tullrestitutionsförfarandet. Mot detta kan dock invändas, fortsätter handelskammaren, att de här aktuella artiklarna intar en särställning. De av dem tillverkade produkterna säljs nämligen uteslutande till krigsmakten eller till utlandet, medan någon som helst försäljning på den öppna svenska marknaden inte förekommer. Handelskammaren framhåller slutligen, att ett tillgodoseende av det här diskuterade önskemålet torde komma att medföra betydande arbets- och kostnadsbesparingar för såväl tullverket som de berörda svenska företagen. Detta skulle särskilt bli fallet, om importören på förslaget sätt fick möjlighet att i före-

kommande fall i ett och samma intyg till tullverket ange att importen sker för krigsmaktens räkning eller för export.

Försvarets förvaltningsdirektion framhåller att den nuvarande utvecklingen inom vapentekniken resulterat i mera komplicerad materiel, omfattande hela vapensystem med exempelvis vapendel, radaranläggningar, elverk, fordon etc., där de ingående komponenterna jämte reservdelar i stor utsträckning är specialkonstruktioner. Direktionen finner det därför önskvärt, att en omprövning sker beträffande tulltaxering av hela vapensystem och reservdelar därtill.

Av de hörda *remissmyndigheterna* har försvarets förvaltningsdirektion tillstyrkt förslaget om utvidgning av tullfriheten till att omfatta elektroniska riktmedel, kontroll- och elldledningsinstrument samt liknande apparater, under det att generaltullstyrelsen avstyrkt förslaget. Kommerskollegium har förklarat sig inte vara berett att ta ställning till frågan. Tullfrihet för varor, som är avsedda för reexport, har tillstyrkts av försvarets förvaltningsdirektion. Generaltullstyrelsen har förklarat, att styrelsen inte motsätter sig förslaget. Kommerskollegium däremot har avstyrkt framställningarna i denna del. Det av försvarets förvaltningsdirektion framlagda förslaget rörande omprövning av tulltaxeringen av hela vapensystem och delar därtill har avstyrkts av generaltullstyrelsen, under det att kommerskollegium inte ansett sig kunna ta ställning härtill utan utredning.

Försvarets förvaltningsdirektion påpekar, att den av Sveriges industriförbund, Stockholms handelskammare och Svenska aktiebolaget Philips föreslagna utvidgningen av tullfriheten berör betydelsefulla delar av krigsmaktens anskaffning. Enligt direktionens uppfattning är det därför önskvärt, att även denna materiel befrias från tullavgift. Direktionen framhåller emellertid, att den föreslagna utvidgningen inte täcker all anskaffning för försvaret i det att stora delar av den materiel, som ingår i vapensystem, inte berörs av de föreslagna ändringarna. De förordade tilläggen kommer dock, fortsätter direktionen, att ytterligare förenkla anskaffningsverksamheten, varför de från direktionens synpunkt är önskvärda.

Generaltullstyrelsen anför till en början beträffande utvidgningen av tullfriheten till elektroniska riktmedel m. m., att sådana apparater i regel inte tulltekniskt är att anse som delar till vapen. I de fall, då de kan betraktas som delar till vapen, fortsätter styrelsen, blir det framförda önskemålet om tullfrihet tillgodosett även enligt styrelsens förslag. Styrelsen påpekar att den i det följande tar i betraktande endast de fall, då apparaterna inte betraktas som delar till vapen. Styrelsen fortsätter.

Enligt den av Mekanförbundet redovisade versionen av förslaget skulle detta endast gälla *delar* för tillverkning av ifrågavarande apparater. Tullfrihet för sådana delar kan, vid bibehållen tull på apparaterna, icke anses motiverad från de utgångspunkter som ligger bakom styrelsens förslag. Icke heller ur andra synpunkter torde, vid angivna förhållande, tullfrihet för delarna vara påkallad. Av Mekanförbundets yttrande synes framgå att denna uppfattning i själva verket delas av förbundet.

Det av Svenska aktiebolaget Philips framlagda förslaget finner styrelsen till sin innebörd oklart. Styrelsen tolkar emellertid framställningen så, att bolaget därmed avsett tullfrihet för kompletta apparater. Styrelsen fortsätter.

I så fall kommer man in på ett spörsmål av betydligt större räckvidd än det som avses i styrelsens förslag, nämligen spörsmålet om en verklig utvidgning av tullfriheten för krigsmateriel utöver det nu tullfria området (vapen och ammunition samt pansrade stridsfordon). Delade meningar kan råda om tullbeläggningen av olika slag av krigsmateriel, men det torde erbjuda avsevärda svårigheter att finna lämpliga kriterier, om man överger nuvarande gränsdragning för den tullfria sektorn. I alla händelser torde ingen ändring i berörda hänseende böra vidtagas utan särskild utredning. Tillräcklig anledning torde emellertid knappast föreligga att i detta sammanhang, då frågan närmast gäller ett tulltekniskt problem av begränsad räckvidd, överväga åtgärder av mera näringspolitisk karaktär utan att något egentligt behov därav visats vara för handen.

Förslaget att medge tullfrihet för varor av ifrågavarande slag, som införs för tillverkning av varor för export, innebär enligt styrelsen närmast, att man begagnat tillfället att för ifrågavarande artiklar söka få till stånd ett förenklat förfarande. Redan enligt gällande bestämmelser om tullrestitution kan nämligen gottgörelse erhållas för tullen beträffande sådana delar, som används vid tillverkning av varor för export. Styrelsen fortsätter.

Något skäl varför man på detta område skulle tillämpa en annan anordning än för varor i allmänhet torde emellertid i och för sig icke vara för handen. Det av Stockholms handelskammare framförda argumentet att ifrågavarande artiklar skulle intaga en särställning genom att därav tillverkade produkter försäljes uteslutande till krigsmakten samt till utlandet synes knappast hållbart, eftersom det i avsevärd utsträckning torde bli fråga om detaljer (särskilt elektriska) som kan finna användning för tillverkning även av andra varor än vapen. Vissa problem skulle måhända kunna uppstå för den som importerar delar för tillverkning av vapen såväl för krigsmaktens räkning som för export, om han ej vid importen vet för vilket av dessa ändamål varorna kommer att användas, men vapen av nu ifrågavarande slag torde i allmänhet icke tillverkas på lager utan först efter beställning och erforderliga utländska delar importeras i samband därmed. Vapentillverkaren torde därför i allmänhet veta för vilket ändamål de importerade delarna är avsedda och sålunda kunna avgöra huruvida han skall anlita det nu föreslagna tullfrihetsinstitutet eller tullrestitutionsförfarandet. Därest en vapentillverkare undantagsvis ej skulle vara i stånd att vid införseln avgöra om delarna skall användas för leveranser till svenska krigsmakten eller på export torde det likväl finnas vissa möjligheter att lösa tullgottgörelseproblemet inom ramen för gällande författningar.

Styrelsen påpekar emellertid att man från en annan synpunkt skulle kunna överväga en förenkling, som sträcker sig längre än det framförda önskemålet om tullfrihet vid tillverkning av vapen för export. Vapen för militärt bruk, fortsätter styrelsen, är nämligen tullfria, oavsett för vems räkning införseln sker, låt vara att införsel för annan än krigsmakten knappast kommer i fråga. Styrelsen anför vidare.

I princip borde man därför kunna medge tullfrihet för delar för tillverkning av vapen för militärt bruk, oavsett för vems räkning tillverkningen sker, i analogi med vad fallet är med t. ex. materiel för tillverkning av luftfartyg (tulltaxeförordningen 5 § 1 mom. e)). Tullfriheten för vapen för militärt bruk är dock betingad just av att införsel i praktiken sker endast för krigsmaktens räkning och kan sålunda icke utan vidare likställas med den för exempelvis luftfartyg stadgade tullfriheten. Vidare kan det föreligga viss risk för att ett generellt tullfrihetsmedgivande av det slag som ovan antytts kan bli prejudicerande i fråga om krav på motsvarande förmån beträffande delar till andra tullfria varuslag eller material för tillverkning av tullfria kemiska produkter. Eftersom viss tveksamhet sålunda kan göra sig gällande beträffande lämpligheten av en sådan anordning, och då tullgottgörelse vid export såsom förut anförts kan erhållas i annan ordning, har styrelsen i sin framställning stannat för en mera restriktiv lösning. Ett tullfrihetsmedgivande för delar för tillverkning av vapen och ammunition för militärt bruk, utan krav på att tillverkningen skall ske för krigsmaktens räkning, har dock ur praktiska synpunkter vissa fördelar.

Styrelsen förklarar till följd härav att den inte vill motsätta sig ett genomförande av tullfrihet för delar, som importeras för tillverkning av vapen för export, genom slopande av det i styrelsens förslag intagna villkoret att tillverkningen skall ske för krigsmaktens räkning.

Vad slutligen angår försvarets förvaltningsdirektions förslag rörande en omprövning beträffande tulltaxeringen av hela vapensystem och delar därtill hänvisar styrelsen, i den mån syftet med framställningen är att få till stånd en utvidgning av tullfriheten för krigsmateriel, till vad styrelsen anfört i fråga om elektroniska riktmedel och liknande apparater. Styrelsen framhåller vidare, att man vid bestämmande av anslagen till försvarets materielanskaffning kan beakta i vad mån tull utgår för materielen i fråga. I den mån åter syftet är en förenkling i tulltekniskt hänseende, anser styrelsen en sådan knappast kunna genomföras utan ändring i den internationellt antagna Bryssel-nomenklaturen. Enligt styrelsens uppfattning föreligger inte sådant behov av en dylik förenkling, att något initiativ från svensk sida i detta hänseende för närvarande kan anses påkallat. Styrelsen hemställer därför, att framställningen om en omprövning av tulltaxeringen av hela vapensystem och delar därtill inte föranleder någon åtgärd.

Kommerskollegium hänvisar beträffande framställningarna om tullfrihet för elektroniska riktmedel och liknande delar av vapensystem till sitt yttrande över generallullstyrelsens framställning, i vilket kollegium förklarar sig inte vara berett att utan särskild utredning ta ställning till frågan.

I fråga om förslagen rörande tullfrihet vid import av varor, avsedda för reexport, hänvisar kollegium likaledes till sitt yttrande över generallullstyrelsens framställning. Kollegium har där förklarar sig dela styrelsens uppfattning, att bestämmelserna om tullrestitution är tillfyllest för att tillgodose det intresse varom här är fråga och att således reglerna om tullfrihet inte borde tillämpas i dessa fall. Kollegium har i samma yttrande erinrat om att hela problemet om ett ändamålsenligt restitutionsförfarande är under utredning.

Beträffande försvarets förvaltningsdirektions förslag framhåller kollegium,

att detta inte kan med tillräcklig säkerhet bedöma de praktiska möjligheterna för genomförande av förslaget på ett sätt som i rimlig mån tillgodoser olika berörda intressen. Kollegium anför vidare.

Det synes kollegium nödvändigt med ingående avvägningar mellan försvarets intresse av ett förenklat och enhetligt förfarande samt önskemålet att det svenska näringslivet icke lider onödigt förfång. För en sådan bedömning kräves ett allsidigt utredningsmaterial. Kollegium är sålunda icke berett att nu taga ställning till det här framförda, mera vidsträckt spörsmålet om tullfrihet. Det synes dock kollegium som om spörsmålet vore så betydelsefullt att en utredning i ämnet är befogad.

Departementschefen

Vapen och ammunition för militärt bruk är i kapitel 93 av gällande tulltaxa upptagna med tullfrihet. Tullfrihet gäller även för sådana delar till vapen och ammunition, som är upptagna i samma kapitel. I fråga om varor, som i och för sig utgör artiklar hänförliga till andra kapitel, medför emellertid den omständigheten, att de är avsedda som delar till vapen eller ammunition för militärt bruk, inte tullfrihet, utan varorna beläggs med tull i enlighet med respektive rubrik i tulltaxan.

Det förekommer ofta, att vapen och ammunition för militärt bruk införs i delar. Inkommer delarna med en och samma lägenhet, tulltaxeras de tillsammans som ifrågavarande kompletta artikel, d. v. s. de blir tullfria. I de fall åter, då delarna av transporttekniska eller andra skäl inkommer med olika lägenheter, tulltaxeras de var för sig, varvid vissa delar kan bli tullbelagda.

De nu anförda förhållandena har, såsom generaltullstyrelsen framhållit, medfört praktiska olägenheter. Särskilt har tulltaxeringen ofta rent tarifferingstekniskt varit förenad med betydande svårigheter, som accentuerats av de speciella förhållandena vid import av krigsmateriel. Vad här anförts om kompletta vapen och ammunitionseffekter, som införs i isärtaget eller omonterat skick, gäller också reservdelar och delar, som införs för användning vid här i riket bedriven tillverkning av vapen och ammunition för militärt bruk, samt delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon.

Liksom generaltullstyrelsen anser jag, att det för berörda myndigheter skulle medföra en betydande arbetsbesparing om delarna oavsett beskaffenheten kunde lämnas utan tull.

I detta sammanhang vill jag emellertid ta upp frågan om eventuella ytterligare utvidgningar av det tullfria området. Framställningar har gjorts om sådana utvidgningar dels till vissa apparater, såsom elektroniska riktmedel samt kontroll- och eldledningsinstrument, liksom delar till sådana, dels till hela vapensystem jämte reservdelar dels slutligen till delar för tillverkning av varor för export.

Sådana apparater som elektroniska riktmedel samt kontroll- och eldledningsinstrument är i regel inte att anse som delar till vapen utan hänförliga till rubriker med 10 % tull. Någon principiell grund för tullfrihet för delar

till apparaterna finns sålunda inte. Tullfrihet kan enligt min mening inte heller från andra synpunkter anses påkallad.

Förslagen att införa tullfrihet för kompletta apparater av nyss angivet slag eller för hela vapensystem för i själva verket in ett spörsmål av helt annat slag och av betydligt större räckvidd, nämligen spörsmålet om utvidgning av det tullfria området. Enligt min mening bör en sådan utvidgning inte företas utan särskild utredning. Såsom generaltullstyrelsen påpekat, finns knappast anledning att i detta sammanhang, då det är fråga om ett begränsat tulltekniskt problem, överväga åtgärder av det ifrågasatta slaget.

Beträffande vapendelar, som införs för tillverkning av varor för export, finns möjlighet att få gottgörelse för tullen enligt gällande regler om tullrestitution. Bestämmelserna är här desamma som för varor i allmänhet. Det torde, såsom generaltullstyrelsen också framhållit, knappast finnas anledning att i fråga om delar till vapen tillämpa ett annat förfarande än det som gäller för varor i allmänhet, särskilt som det här ofta torde bli fråga om detaljer vilka kan användas för tillverkning även av andra varor än vapen. Frågan synes emellertid lämpligen kunna lösas på det sätt som föreslagits av generaltullstyrelsen. Detta innebär att tullfriheten, i stället för att vara villkorad av att importen av delarna sker för tillverkning för krigsmaktens räkning, bestämmes till att avse import av delar till vapen och ammunition för militärt bruk, oavsett för vems räkning tillverkningen av den färdiga varan sker. Som styrelsen framhållit, torde vissa praktiska synpunkter tala för en sådan lösning.

Jag tillstyrker således genomförande av tullfrihet för delar till vapen och ammunition för militärt bruk, varunder även inbegripes delar till stridsvagnar och andra pansrade stridsfordon. Detta bör, såsom generaltullstyrelsen föreslagit, ske genom ett tillägg till 5 § 1 mom. tulltaxeförordningen.

V. Delegationsmöjlighet för generaltullstyrelsen i vissa fall

Gällande ordning

I 12 § tulltaxeförordningen är intagna vissa bestämmelser om tullfrihet för varor, som förstörts. Har sålunda transportmedel eller annan vara, beträffande vilken tullfrihet under viss tid medgivits enligt förordningen, innan denna tid gått ut blivit förstörd eller gått förlorad eller blivit så svårt skadad, att varan finnes inte kunna iståndsättas, kan generaltullstyrelsen enligt paragrafens första stycke, där så med hänsyn till omständigheterna finnes skäligt, medge, att tull ej skall utgå eller skall utgå endast för sådana delar av varan som befinner sig i användbart skick. Motsvarande skall enligt andra stycket av paragrafen gälla i fråga om emballage eller annan vara, för vilken tullfrihet enligt 4 § 2 eller 4 mom. tulltaxeförordningen medgivits under hänvisning till att vara av samma beskaffenhet och mängd är avsedd att utföras inom viss tid.

Generaltullstyrelsens förslag och remissyttrandet över detta

Generaltullstyrelsen föreslår, att styrelsen skall få möjlighet att på vederbörande distrikttullanstalt överlåta prövning av sådana ärenden om tullfrihet eller tullnedsättning som nyss nämnts. Styrelsen anför härom.

Enligt den erfarenhet som vunnits vid tillämpning av ifrågavarande paragraf har det visat sig, att denna prövningsrätt väl kunde utövas av den lokala tullmyndigheten i stället för av styrelsen, varigenom en onödig omgång kunde undvikas. Till jämförelse må nämnas, att enligt 6 § fjärde stycket tullrestitutionsförordningen jämfört med 15 § tillämpningsföreskrifterna till förordningen, i den lydelse sagda paragrafer hade före den 1 juli 1960, kunde å lokal tullmyndighet överlåtas prövning av fråga om befrielse från tull för transportmedel, för vilket tullfrihet under viss tid enligt tulltaxeförordningen medgivits och som blivit genom olycka svårt skadat innan det skolat återutföras. Vidare ankommer på distrikttullanstalt prövning av fråga om tullnedsättning för skadade varor enligt 7 § tulltaxeförordningen. Enligt 10 § tillämpningsföreskrifterna till tullrestitutionsförordningen är styrelsen bemyndigad att på lokal tullmyndighet överlåta prövning av fråga om utbekommande av restitutionsbelopp eller om avförande av sådant belopp i fall, då befrielse från erläggande av motsvarande tullbelopp åtnjutits.

För ett genomförande av det framlagda förslaget torde enligt generaltullstyrelsen fordras viss jämkning av ordalydelsen i 12 § första stycket tulltaxeförordningen. Om förslaget genomförs, har styrelsen för avsikt att vidtaga sådan ändring i tulltaxeringsanvisningarna, att det skall ankomma på distrikttullanstalt att pröva ärenden av här ifrågavarande slag.

Kommerskollegium förklarar sig i sitt yttrande inte ha något att erinra mot en ändring av bestämmelserna, som möjliggör en överföring av prövningsrätten innebärande att en onödig omgång vid prövningen av dessa ärenden kan undvikas.

Departementschefen

Enligt gällande regler i 12 § tulltaxeförordningen kan generaltullstyrelsen i vissa fall medge befrielse från eller nedsättning av tull beträffande transportmedel eller annan vara, för vilken temporär tullfrihet medgivits men vilken innan denna tid gått till ända svårt skadats, förstörts eller gått förlorad. Samma regler gäller för emballage eller annan vara, för vilken tullfrihet meddelats under hänvisning till att vara av samma beskaffenhet och mängd är avsedd att utföras inom viss tid.

Det har visat sig att den prövningsrätt, som sålunda tillkommer generaltullstyrelsen, i praktiken väl kan utövas av lokal tullmyndighet. Styrelsen har därför föreslagit införande av regler, som möjliggör en överflyttning av prövningsrätten i dessa ärenden på vederbörande distrikttullanstalt.

Den föreslagna ordningen synes mig väl motiverad av praktiska skäl. En onödig omgång vid prövningen torde sålunda kunna undvikas, om förslaget genomförs. Från principiell synpunkt kan någon invändning mot den före-

slagna delegationsmöjligheten inte göras. Prövningen av liknande ärenden enligt andra regler ankommer nämligen redan på distrikttullanstalt. Jag tillstyrker därför den föreslagna ändringen av 12 § tulltaxeförordningen.

VI. Departementschefens hemställan

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1) *förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)*; och

2) *förordning angående ändring i förordningen den 18 maj 1956 (nr 328) om kontroll å ädelmetallarbeten.*

De båda tullkonventionerna träder, som jag inledningsvis nämnt, i kraft först tre månader efter det att Sverige deponerat ratifikationsinstrument. Det torde därför få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma dag för ikraftträdandet av de föreslagna författningarna i de delar dessa sammanhänger med konventionerna. I övrigt torde författningarna böra träda i kraft den 1 juli 1963.

Av tullkonventionerna föranledda ändringar i regleringsförfattningar på jordbrukets och fiskets områden torde få ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition

dels föreslå riksdagen att antaga det under 1) nämnda författningsförslaget,

dels inhämta riksdagens yttrande över det under 2) nämnda författningsförslaget,

dels föreslå riksdagen att godkänna de två av Rådet för samarbete på tullområdet utarbetade, den 8 juni 1961 dagtecknade konventionerna jämte till den ena konventionen hörande bilagor,

dels ock föreslå riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t vidtaga sådana ändringar i regleringsförfattningarna på jordbrukets och fiskets områden som föranleds av tullkonventionerna.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Per Eskilsson

Bihang A

(Översättning)

**Customs convention on the temporary
importation of professional equipment****Tullkonvention om tillfällig införsel
av yrkesutrustning**

PREAMBLE

INLEDNING

The States signatory to the present Convention,

De stater, som undertecknat denna konvention,

Meeting under the auspices of the Customs Co-operation Council and the Contracting Parties to the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), in consultation with the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation (UNESCO),

vilka mötts under beskydd av Rådet för samarbete på tullområdet och de avtalsslutande parterna i det allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) i samverkan med Förenta Nationernas organisation för uppfostran, vetenskap och kultur (UNESCO),

Having regard to proposals made by representatives of international trade and other interests for the extension of temporary duty-free importation procedures,

vilka tagit i beaktande de förslag som gjorts av den internationella handelns representanter och andra intresserade i avsikt att utvidga förfarandet med tillfällig tullfri införsel,

Convinced that the adoption of general rules on the temporary duty-free importation of professional equipment would facilitate the international exchange of specialised skills and techniques,

vilka äro övertygade om att antagandet av allmänna regler rörande tillfällig tullfri införsel av yrkesutrustning skulle underlätta det internationella utbytet av specialiserad yrkesskicklighet och teknik,

Have agreed as follows:

hava överenskommit följande:

CHAPTER I

KAPITEL I

*Definitions**Definitioner*

Article 1

Artikel 1

For the purposes of the present Convention:

I denna konvention gälla följande definitioner:

(a) the term "import duties" means Customs duties and all other duties and taxes payable on or in connection with importation and shall include all internal taxes and excise duties chargeable on imported goods, but shall not include fees and charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered and do not represent an indirect protection to domestic pro-

a) Uttrycket »importavgifter» avser tullar och alla andra avgifter och skatter, som erläggas vid eller i samband med import, och skall inbegripa alla interna skatter och acciser, som åvila importerade varor; det skall dock icke omfatta avgifter och pålagor, som begränsas till de ungefärliga kostnaderna för lämnade tjänster och som icke utgöra indirekt skydd för inhemska produkter eller

ducts or a taxation of imports for fiscal purposes;

(b) the term "temporary admission" means temporary importation free of import duties and free of import prohibitions and restrictions, subject to re-exportation;

(c) the term "the Council" means the organisation set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15th December 1950;

(d) the term "person" means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires.

beskattning av importen i fiskalt syfte.

b) Uttrycket »temporär införsel» avser tillfällig införsel fri från importavgifter och från införselförbud och införselbegränsningar under villkor att återutförsel äger rum.

c) Uttrycket »Rådet» avser den organisation, som upprättats genom konventionen angående upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet, avslutad i Bryssel den 15 december 1950.

d) Uttrycket »person» avser såväl fysisk som juridisk person, såvida icke annat framgår av sammanhanget.

CHAPTER II

Temporary admission

Article 2

Each Contracting Party bound by any Annex to the present Convention shall grant temporary admission to the equipment referred to in that Annex, subject to the conditions specified in Articles 1 to 22 and in that Annex. The term "equipment" shall be taken to include any relevant ancillary apparatus and accessories.

Article 3

In cases where a Contracting Party requires security for compliance with the conditions attached to temporary admission, the amount of such security shall not exceed the amount of the import duties chargeable by more than 10 %.

Article 4

Equipment granted temporary admission shall be re-exported within six months from the date of importation. For valid reasons the Customs authorities may within the limits laid down by the laws and regulations of the country of temporary importation, either grant a longer period or extend the initial period.

KAPITEL II

Temporär införsel

Artikel 2

Varje fördragsslutande part, som är bunden av någon bilaga till denna konvention, skall medgiva temporär införsel för i samma bilaga avsedd utrustning på de villkor, som angivas i artiklarna 1—22 och i bilagan. Uttrycket »utrustning» innefattar även tillhörande hjälpverktyg och delar.

Artikel 3

I fall då fördragsslutande part kräver säkerhet för att de villkor, som äro förknippade med den temporära införseln, skola iakttagas, skall storleken av sådan säkerhet icke överstiga samman av importavgifterna med mer än 10 %.

Artikel 4

Utrustning, för vilken temporär införsel medgivits, skall återutföras inom sex månader från införseldagen. Då giltiga skäl därför finnas, må tullmyndighet inom de gränser som fastställts i införsellandets författningar antingen medgiva en längre tidrymd eller förlänga den första tidrymden.

Article 5

Equipment granted temporary admission may be re-exported in one or several consignments to any country, through any Customs office open for such operations, and such re-exportation shall not be confined to the Customs office of importation.

Article 6

1. Notwithstanding the requirement of re-exportation laid down by the present Convention, the re-exportation of all or part of equipment badly damaged in duly authenticated accidents shall not be required, provided that it:

(a) is subjected to the import duties to which it is liable; or

(b) is abandoned free of all expense to the Exchequer of the country into which it was temporarily imported; or

(c) is destroyed, under official supervision, without expense to the Exchequer of the country into which it was temporarily imported;

as the Customs authorities may require.

2. When all or part of equipment granted temporary admission cannot be re-exported as a result of a seizure, other than a seizure made at the suit of private persons, the requirement of re-exportation shall be suspended for the duration of the seizure.

Article 7

Component parts imported to repair temporarily admitted equipment shall also be granted the facilities provided for in the present Convention.

Artikel 5

Utrustning, för vilken temporär införsel medgivits, må återutföras i en eller flera sändningar till vilket som helst land och över vilken som helst tullanstalt, som är öppen för sådan trafik; återutförseln behöver således icke äga rum över införseltullanstalten.

Artikel 6

1. Oavsett den fordran på återutförsel, som angives i denna konvention, skall det icke krävas återutförsel av utrustning eller del därav, som svårt skadats genom vederbörligen styrkt olycka, under villkor att den enligt tullmyndighetens bestämmande:

a) belägges med belöpande importavgifter; eller

b) utan ersättning överlåtes å statsverket i det land, till vilket den tillfälligt införts; eller

c) under offentlig kontroll förstöres utan kostnad för statsverket i det land, till vilket den tillfälligt införts.

2. När utrustning, för vilken temporär införsel medgivits, eller del därav icke kan återutföras på grund av beslag, kvarstad eller liknande åtgärd av annan art än den, som ägt rum på hemställen av enskild part, skall kravet på återutförsel uppskjutas, så länge nämnda åtgärd varar.

Artikel 7

Lösa delar, som införas för att reparera utrustning för vilken temporär införsel beviljats, skola också medgivas lättnaderna enligt denna konvention.

CHAPTER III

Miscellaneous provisions

Article 8

In the application of the present Convention, the Annex or Annexes for the time being in force to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex or Annexes.

Article 9

The provisions of the present Convention set out the minimum facilities to be accorded. They do not prevent the application of greater facilities which certain Contracting Parties grant or may grant in future by unilateral provisions or in virtue of bilateral and multilateral agreements.

Article 10

For the purposes of the present Convention the territories of Contracting Parties which form a Customs or economic union may be taken to be a single territory.

Article 11

The provisions of the present Convention shall not preclude the application of prohibitions or restrictions imposed under national laws and regulations on grounds of public morality or order, public security, public hygiene or health, or for veterinary or phytopathological considerations, or relating to the protection of patents, trade marks and copyrights.

Article 12

Any breach of the provisions of the present Convention, any substitution, false declaration or act having the effect of causing a person or goods improperly to benefit from the facilities provided for in the present

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 8

Vid tillämpningen av denna konvention anses i kraft varande bilaga eller bilagor, av vilken eller vilka fördragsslutande part är bunden, utgöra en integrerande del av konventionen, och varje hänvisning till konventionen skall i förhållande till denna fördragsslutande part även gälla ifrågavarande bilaga eller bilagor.

Artikel 9

Bestämmelserna i denna konvention angiva minimilättnader och utesluta icke tillämpning av de större lättnader, som vissa fördragsslutande parter medgiva eller komma att medgiva på grund av unilaterala föreskrifter eller i kraft av bilaterala eller multilaterala överenskommelser.

Artikel 10

Vid tillämpningen av denna konvention må områden tillhörande fördragsslutande parter, som bilda en tullunion eller ekonomisk union, anses som ett enda land.

Artikel 11

Bestämmelserna i denna konvention skola icke utesluta tillämpningen av förbud eller begränsningar, som stadgats i nationella författningar av hänsyn till allmän moral eller ordning, allmän säkerhet, allmän hälsovård, av hänsyn till djur- eller växtsjukdomar eller avseende skydd av patent, varumärken eller upphovsrätt.

Artikel 12

Varje åtgärd i strid mot denna konventions bestämmelser, varje utbyte, varje falsk uppgift eller handling, som har till följd att en person oriktigt kommer att åtnjuta lättnader enligt denna konvention, kan för

Convention, may render the offender liable in the country where the offence was committed to the penalties prescribed by the laws and regulations of that country and to payment of any import duties chargeable.

den skyldige, i det land där förseelsen ägt rum, medföra straffpåföljd enligt detta lands författningar och åläggande att inbetala vederbörliga importavgifter.

CHAPTER IV

Final provisions

Article 13

1. The Contracting Parties shall meet together when necessary in order to consider the operation of the present Convention and, in particular, in order to consider measures to secure uniformity in the interpretation and application of the present Convention.

2. Such meetings shall be convened by the Secretary General of the Council at the request of any Contracting Party; provided that where the matter to be considered concerns only one or more Annexes for the time being in force, such request may be made only by a Contracting Party which is bound in respect of such Annex or Annexes. Unless the Contracting Parties concerned otherwise decide, the meetings shall be held at the Headquarters of the Council.

3. The Contracting Parties shall lay down the rules of procedure for their meetings. Decisions of the Contracting Parties shall be taken by a majority of not less than two-thirds of the Contracting Parties present at the meeting and voting, provided that only those Contracting Parties which are bound by any Annex for the time being in force shall be entitled to vote on matters concerning that Annex.

4. The Contracting Parties concerned shall not take a decision on any matter unless more than half of them are present.

Article 14

1. Any dispute between Contracting Parties concerning the inter-

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 13

1. De fördragsslutande parterna skola vid förefallande behov mötas för att dryfta denna konventions verkan och i synnerhet för att dryfta åtgärder för att säkerställa likformighet i tolkningen och tillämpningen av konventionen.

2. Sådana möten skola sammankallas av Rådets generalsekreterare på begäran av fördragsslutande part. När den fråga som skall dryftas endast berör en eller flera av i kraft varande bilagor, kan sådan begäran göras endast av fördragsslutande part, som är bunden av bilagan eller bilagorna. Såvida icke berörda fördragsslutande parter annorledes besluta, skola mötena hållas där Rådet har sitt säte.

3. De fördragsslutande parterna skola fastställa procedurregler för sina möten. Beslut av de fördragsslutande parterna skola fattas med en majoritet av minst två tredjedelar av de fördragsslutande parter, som äro närvarande och som deltaga i omröstningen. Om det rör sig om frågor, som hänföra sig till en eller flera av i kraft varande bilagor äga endast de fördragsslutande parter rätt att rösta, som äro bundna av bilagan eller bilagorna.

4. Berörda fördragsslutande parter skola icke fatta beslut i någon fråga, såvida icke mer än hälften av dem äro närvarande.

Artikel 14

1. Varje tvist mellan fördragsslutande parter rörande tolkningen el-

pretation or application of the present Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.

2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Contracting Parties, meeting in conformity with Article 13 of the present Convention, which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.

3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Contracting Parties as binding.

Article 15

1. Any State Member of the Council and any State Member of the United Nations or its specialised agencies may become a Contracting Party to the present Convention:

(a) by signing it without reservation of ratification;

(b) by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or

(c) by acceding to it.

2. The present Convention shall be open until 31st March, 1962, for signature at the Headquarters of the Council in Brussels, by the States referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for their accession.

3. In the case envisaged in paragraph 1 (b) of this Article, the present Convention shall be subject to ratification by the signatory States in accordance with their constitutional procedures.

4. Any State, not being a Member of the Organisations referred to in paragraph 1 of this Article, to which an invitation to that effect has been addressed by the Secretary General of the Council at the request of the Contracting Parties, may become a Contracting Party to the present Convention by acceding thereto after its entry into force.

ler tillämpningen av denna konvention skall i möjligaste mån biläggas genom förhandlingar mellan parterna.

2. Varje tvist, som icke bilägges genom förhandlingar, skall av de tvistande parterna hänskjutas till de fördragsslutande parterna, samlade till möte enligt artikel 13 i konventionen, vilka skola taga tvisten under övervägande och framlägga förslag för dess biläggande.

3. De tvistande parterna kunna på förhand överenskomma om att godtaga de fördragsslutande parternas förslag.

Artikel 15

1. Stat, som är medlem av Rådet och stat, som är medlem av Förenta Nationerna eller dess fackorgan, kan bli fördragsslutande part till denna konvention:

a) genom att underteckna densamma utan förbehåll för ratifikation;

b) genom att deponera ett ratifikationsinstrument efter att hava undertecknat den med förbehåll för ratifikation; eller

c) genom att ansluta sig till densamma.

2. Denna konvention skall till och med den 31 mars 1962 vara öppen för undertecknande hos Rådet i Bryssel av de stater, som angivits i moment 1 av denna artikel. Därefter skall den vara öppen för sådana staters anslutning.

3. I det fall, som avses i moment 1 b) av denna artikel, skall konventionen ratificeras av signatärstaterna i enlighet med deras konstitutionella förfarande.

4. Stat, som icke är medlem av de i moment 1 av denna artikel angivna organisationerna och till vilken en inbjudan har riktats av Rådets generalsekreterare på begäran av de fördragsslutande parterna, kan bli fördragsslutande part i denna konvention genom att ansluta sig till densamma efter dess ikraftträdande.

5. Each State referred to in paragraph 1 or 4 of this Article shall at the time of signing, ratifying or acceding to the present Convention declare the Annex or Annexes in respect of which it shall be bound. It may subsequently declare itself to be bound in respect of one or more further Annexes, by notification given to the Secretary General of the Council.

6. The instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.

Article 16

1. The present Convention shall enter into force in relation to any Annex thereto three months after five of the States referred to in paragraph 1 of Article 15 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession and have declared themselves to be bound in respect of that Annex.

2. For any State ratifying or acceding to the present Convention after five States have signed it without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession and have declared themselves to be bound in respect of the same Annex or Annexes, the present Convention shall enter into force, in relation to such Annex or Annexes, three months after the said State has deposited its instrument of ratification or accession together with a declaration that it will be bound in respect of such Annex or Annexes.

3. For any State which after signing the present Convention without reservation of ratification, or having ratified or acceded to it, declares itself to be bound in respect of any further Annex after five States have declared themselves to be bound in respect of that Annex, the present Convention shall enter into force in relation to such Annex three months after the said State has declared itself to be so bound.

5. Varje stat, som angivits i moment 1 eller 4 av denna artikel, skall vid undertecknande eller ratifikation av denna konvention eller vid anslutning till densamma anmäla, av vilken bilaga eller vilka bilagor den skall vara bunden. Den kan senare genom en notifikation till Rådets generalsekreterare anmäla, att den skall vara bunden av ytterligare en eller flera bilagor.

6. Ratifikations- eller anslutningsinstrumenten skola deponeras hos Rådets generalsekreterare.

Artikel 16

1. Denna konvention skall träda i kraft beträffande varje bilaga tre månader efter det att fem av de stater, som angivits i artikel 15 moment 1, undertecknat konventionen utan förbehåll för ratifikation eller deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument samt anmält, att de skola vara bundna av denna bilaga.

2. För varje stat, som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention, efter det att fem stater undertecknat den utan förbehåll för ratifikation eller deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument samt anmält, att de skola vara bundna av samma bilaga eller bilagor, skall konventionen träda i kraft beträffande bilagan eller bilagorna i fråga tre månader efter deponerandet av denna stats ratifikations- eller anslutningsdokument jämte en anmälan, att den skall vara bunden av sagda bilaga eller bilagor.

3. För varje stat, som efter att hava undertecknat denna konvention utan förbehåll för ratifikation eller efter att hava ratificerat eller anslutit sig till densamma, anmäler, att den skall vara bunden av ytterligare någon bilaga, sedan fem stater anmält, att de skola vara bundna av denna bilaga, skall konventionen träda i kraft beträffande denna bilaga tre månader efter det sagda stat anmält sig bunden av bilagan i fråga.

Article 17

1. The present Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 16 thereof.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Secretary General of the Council.

3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary General of the Council.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Annexes to the present Convention, any Contracting Party being entitled, at any time after the date of their entry into force under Article 16 thereof, to declare that it is no longer bound in respect of one or more Annexes. Any Contracting Party which denounces all the Annexes in respect of which it was bound shall be deemed to have denounced the Convention.

Article 18

1. The Contracting Parties meeting in conformity with Article 13 of the present Convention may recommend amendments thereto.

2. The text of any amendment so recommended shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties, to all other signatory or acceding States, to the Secretary General of the United Nations, to the Contracting Parties to GATT, and to UNESCO.

3. Within a period of six months from the date on which the recommended amendment is so communicated, any Contracting Party or, in the case of an amendment concerning only an Annex for the time being in force any Contracting Party bound in respect of that Annex may inform the Secretary General of the Council:

Artikel 17

1. Denna konvention är icke tidsbegränsad, men varje fördragsslutande part äger uppsäga densamma vid vilken tidpunkt som helst efter dess ikraftträdande i enlighet med artikel 16.

2. Uppsägningen skall notifieras genom en skriftlig handling, som skall deponeras hos Rådets generalsekreterare.

3. Uppsägningen blir gällande sex månader efter det uppsägningsdokumentet mottagits av Rådets generalsekreterare.

4. Bestämmelserna i momenten 2 och 3 av denna artikel skola också tillämpas beträffande konventionens bilagor i det att varje fördragsslutande part skall vara berättigad att vid vilken tidpunkt som helst efter deras ikraftträdande i enlighet med artikel 16 anmäla, att den icke längre är bunden av en eller flera bilagor. Varje fördragsslutande part, som uppsäger samtliga bilagor, av vilka den varit bunden, skall anses hava uppsagt konventionen.

Artikel 18

1. De fördragsslutande parterna, samlade till möte enligt artikel 13 i konventionen, äga rekommendera ändringar i densamma.

2. Texten till varje så rekommenderad ändring skall av Rådets generalsekreterare delgivas alla fördragsslutande parter, alla övriga stater, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, Förenta Nationernas generalsekreterare, de avtalslutande parterna i GATT samt UNESCO.

3. Inom en frist av sex månader räknat från den dag då ändringsförslaget utsänts för delgivning, kan varje fördragsslutande part eller, om det endast rör sig om en ändring av en i kraft varande bilaga, varje fördragsslutande part bunden av denna bilaga, underrätta Rådets generalsekreterare:

(a) that it has an objection to the recommended amendment, or

(b) that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled in its country.

4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of nine months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.

5. If an objection to the recommended amendment is stated in accordance with the terms of paragraphs 3 and 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.

6. If no objection to the recommended amendment in accordance with paragraphs 3 and 4 of this Article has been stated, the amendment shall be deemed to have been accepted as from the date specified below:

(a) if no Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, on the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3;

(b) if any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, on the earlier of the following two dates:

(i) the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to

a) att den framställer erinran mot den rekommenderade ändringen, eller

b) att, ehuru den ämnar godkänna den rekommenderade ändringen, de för godkännandet erforderliga förutsättningarna icke ännu föreligga i dess land.

4. Om fördragsslutande part lämnar Rådets generalsekreterare sådan underrättelse, varom förmåles i moment 3 b) av denna artikel, äger parten så länge den icke underrättat generalsekreteraren om sitt godkännande av den rekommenderade ändringen, framställa en erinran mot ändringen inom en frist av nio månader räknat från utgången av de sex månader, som angivits i moment 3 av denna artikel.

5. Om erinran framställs mot den rekommenderade ändringen enligt bestämmelserna i moment 3 och 4 av denna artikel, skall ändringen anses såsom icke godkänd och vara utan verkan.

6. Om erinran mot den rekommenderade ändringen icke framställts i enlighet med moment 3 och 4 av denna artikel, skall ändringen anses hava godkänts vid nedan angiven tidpunkt:

a) om icke någon fördragsslutande part lämnat generalsekreteraren underrättelse i enlighet med moment 3 b) av denna artikel, vid utgången av den i moment 3 angivna fristen å sex månader;

b) om fördragsslutande part lämnat generalsekreteraren underrättelse i enlighet med moment 3 b) av denna artikel, vid den tidigast infallande av följande två tidpunkter:

i) den tidpunkt då samtliga fördragsslutande parter, som lämnat sådan underrättelse, meddelat Rådets generalsekreterare, att de godkänt den rekommenderade ändringen, dock att om alla godkännanden meddelats före utgången av den frist å sex månader, som angivits i moment 3 av denna artikel, denna tidpunkt skall anses vara dagen för ut-

be the date of expiry of the said six-month period;

(ii) the date of expiry of the nine-month period referred to in paragraph 4 of this Article.

7. Any amendment deemed to be accepted shall enter into force six months after the date on which it was deemed to be accepted.

8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify all Contracting Parties of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. He shall subsequently inform all the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

9. Any State ratifying or acceding to the present Convention shall be deemed to have accepted any amendments thereto which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.

10. Any State which, after signing the present Convention without reservation of ratification or having ratified or acceded to it, declares itself to be bound in respect of any further Annex shall be deemed to have accepted any amendments thereto which have entered into force at the date of its notification to the Secretary General of the Council.

Article 19

1. Any State may, at the time of signing the present Convention without reservation of ratification, or of depositing its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by notification given to the Secretary General of the Council that the present Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is

gången av sagda frist å sex månader;

ii) den tidpunkt då den frist å nio månader, som angivits i moment 4 av denna artikel, utgått.

7. Varje ändring, som anses godkänd, skall träda i kraft sex månader efter den tidpunkt, då den ansågs godkänd.

8. Rådets generalsekreterare skall snarast möjligt underrätta alla fördragsslutande parter om varje erinran mot den rekommenderade ändringen, som framställts i enlighet med moment 3 a), och om varje underrättelse mottagen i enlighet med moment 3 b) av denna artikel. Han skall sedan underrätta samtliga fördragsslutande parter, huruvida fördragsslutande part eller parter, som lämnat sådan underrättelse, framställa erinran mot den rekommenderade ändringen eller godkänna densamma.

9. Varje stat, som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention, skall anses hava godkänt alla ändringar i konventionen, som trätt i kraft den dag då dess ratifikations- eller anslutningsinstrument deponeras.

10. Varje stat, som efter att hava undertecknat denna konvention utan förbehåll för ratifikation eller efter att hava ratificerat eller anslutit sig till densamma anmäler att den skall vara bunden av ytterligare någon bilaga, skall anses hava godkänt alla ändringar i bilagan, som trätt i kraft den dag, då staten notifierade Rådets generalsekreterare om sitt beslut.

Artikel 19

1. Varje stat äger att vid undertecknandet av denna konvention utan förbehåll för ratifikation eller vid deponeringen av sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument eller när som helst därefter genom en notifikation till Rådets generalsekreterare förklara, att denna konvention skall äga tillämpning på samtliga eller något av de områden, för vilkas

responsible and the Convention shall extend to the territories named in the notification three months after the date of the receipt thereof by the Secretary General of the Council but not before the Convention has entered into force for the State concerned.

2. Any State which has made a declaration under paragraph 1 of this Article extending the present Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the Secretary General of the Council, in accordance with the provisions of Article 17 of the present Convention, that the territory in question will no longer apply the Convention.

Article 20

No reservation to the present Convention shall be permitted.

Article 21

The Secretary General of the Council shall notify all Contracting Parties, the other signatory and acceding States, the Secretary General of the United Nations, the Contracting Parties to the GATT and UNESCO of:

(a) signatures, ratifications, accessions and declarations under Article 15 of the present Convention;

(b) the date of entry into force of the present Convention and of each of the Annexes in accordance with Article 16;

(c) denunciations and declarations under Article 17;

(d) any amendment deemed to have been accepted in accordance with Article 18 and the date of its entry into force;

(e) declarations and notifications received in accordance with Article 19.

Article 22

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, the present Convention shall be register-

internationella angelägenheter staten är ansvarig; konventionen skall bli tillämplig på det eller de i notifikationen angivna områdena tre månader efter den dag, då Rådets generalsekreterare mottagit notifikationen, dock icke innan konventionen trätt i kraft för staten i fråga.

2. Varje stat, som i enlighet med moment 1 av denna artikel avgivit förklaring om utsträckning av denna konvention att gälla område, för vars internationella angelägenheter den är ansvarig, kan notifiera Rådets generalsekreterare i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i konventionen om att området i fråga icke längre kommer att tillämpa konventionen.

Artikel 20

Något förbehåll till denna konvention är icke tillåtet.

Artikel 21

Rådets generalsekreterare skall underrätta samtliga fördragsslutande parter, övriga stater, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, Förenta Nationernas generalsekreterare, de avtalslutande parterna i GATT samt UNESCO om:

a) undertecknande, ratifikation, anslutning och anmälan jämlikt artikel 15 i konventionen;

b) dagen för ikraftträdandet av denna konvention och varje bilaga i enlighet med artikel 16;

c) uppsägningar och anmälningar jämlikt artikel 17;

d) ändringar, som anses hava godkänts i enlighet med artikel 18, och dagen för deras ikraftträdande;

e) förklaringar och notifikationer, mottagna i enlighet med artikel 19.

Artikel 22

I enlighet med artikel 102 i Förenta Nationernas stadga skall denna konvention registreras hos Förenta

ed with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Brussels this eighth day of June nineteen hundred and sixty-one, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the States referred to in Article 15, paragraph 1, of the present Convention.

Nationernas sekretariat på begäran av Rådets generalsekreterare.

Till bekräftelse härav hava under-tecknade befullmäktigade ombud under-tecknat denna konvention.

Som skedde i Bryssel den åttonde juni nittonhundrasextioett, på engelska och franska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, i ett enda original, vilket skall deponeras hos Rådets generalsekreterare, som skall översända bestyrkta avskrifter till alla de stater, som angivits i artikel 15 moment 1 av konventionen.

ANNEX A

Equipment for the press or for sound or television broadcasting

I. Definition and conditions

1. Definition

For the purposes of the present Annex the term "equipment for the press or for sound or television broadcasting" means equipment necessary for representatives of the press or of broadcasting or television organisations visiting a country for purposes of reporting or in order to transmit or record material for specified programmes.

2. Conditions of grant of temporary admission

The equipment:

(a) shall be owned by a natural person resident abroad or by a legal person established abroad;

(b) shall be imported by a natural person resident abroad or by a legal person established abroad;

(c) shall be capable of identification on re-exportation; provided that in the case of blank sound or image recording media the most flexible means of identification shall be applied;

BILAGA A

Utrustning för press, radio eller television

I. Definition och villkor

1. Definition

I denna bilaga avser uttrycket »utrustning för press, radio eller television» utrustning, som är nödvändig för representanter för press, radio eller television, vilka besöka ett land för att göra reportage eller för att sända eller göra inspelningar för bestämda program.

2. Villkor för att temporär införsel skall medgivas

Utrustningen:

a) skall tillhöra en fysisk person, som är bosatt utomlands, eller en juridisk person, som är etablerad utomlands;

b) skall införas av en fysisk person, som är bosatt utomlands, eller av en juridisk person, som är etablerad utomlands;

c) skall kunna identifieras vid återutförelsen, dock att i fråga om icke inspelade eller exponerade ljud- och bildupptagningsmedier smidigast möjliga identifieringsmetoder skola tillämpas;

(d) shall be used solely by or under the personal supervision of the visiting person;

(e) shall not be the subject of a hire contract or similar arrangement to which a person resident or established in the country of temporary importation is a party, provided that this condition shall not apply in the case of joint sound or television broadcasting programmes.

d) skall användas endast av den besökande personen eller under hans personliga överinseende;

e) skall icke vara föremål för hyresavtal eller liknande, som ingåtts av person, som är bosatt eller etablerad i införsellandet, dock att detta villkor icke skall gälla i fråga om samproduktion av radio- eller televisionsprogram.

II. Illustrative list

A. Equipment for the press, such as:

Typewriters;
Photographic or cinematographic cameras;
Sound or image transmitting, recording or reproducing apparatus;
Blank sound or image recording media.

B. Sound broadcasting equipment, such as:

Transmission and communication apparatus;
Sound recording or reproducing apparatus;
Testing and measuring instruments and apparatus;
Operational accessories (clocks, stop-watches, compasses, generating sets, transformers, batteries and accumulators, heating and ventilating apparatus, etc.);
Blank sound recording media.

C. Television broadcasting equipment, such as:

Television cameras;
Telekinema;
Testing and measuring instruments and apparatus;
Transmission and retransmission apparatus;
Communication apparatus;
Sound or image recording or reproducing apparatus;
Lighting equipment;
Operational accessories (clocks, stop-watches, compasses, generating sets, transformers, batteries and accumu-

II. Exempelförteckning

A. Utrustning för pressen, såsom:

skrivmaskiner;
stillbilds- eller kinokameror;
apparater för sändning, upptagning eller återgivning av ljud eller bilder;
ljud- eller bildupptagningsmedier, icke inspelade eller exponerade.

B. Radioutrustning, såsom:

sändare och mottagare;
ljudupptagnings- och ljudåtergivningsapparater;
instrument och apparater för provning eller mätning;
tillbehör till här avsedd utrustning (ur, stoppur, kompasser, generator-aggregat, transformatorer, batterier och ackumulatorer, uppvärmnings- och ventilationsapparater etc.);
ljudupptagningsmedier, icke inspelade.

C. Televisionsutrustning, såsom:

televisionkameror;
filmavsökare;
instrument och apparater för provning eller mätning;
apparater för sändning eller återut-sändning;
förbindelseapparater;
apparater för upptagning eller åter-givning av ljud eller bilder;
belysningsutrustning;
tillbehör till här avsedd utrustning (ur, stoppur, kompasser, generator-aggregat, transformatorer, batterier

lators, heating and ventilating apparatus, etc.);
 Blank sound or image recording media;
 Film "rushes";
 Musical instruments, costumes, scenery, and other stage properties.

D. Vehicles designed or specially adapted for the purposes specified above.

och ackumulatorer, uppvärmnings- och ventilationsapparater etc.);
 ljud- och bildupptagningsmedier, icke inspelade eller exponerade;
 »film rushes»;
 musikinstrument, dräkter, dekorationer och andra teaterrekvisita.

D. Fordon, konstruerade eller särskilt iordningställda för ovan angivna ändamål.

ANNEX B

Cinematographic Equipment

I. Definition and conditions

1. Definition

For the purposes of the present Annex, the term "cinematographic equipment" means equipment necessary for a person visiting a country in order to make a specified film or films.

2. Conditions of grant of temporary admission

The equipment:

(a) shall be owned by a natural person resident abroad or by a legal person established abroad;

(b) shall be imported by a natural person resident abroad or by a legal person established abroad;

(c) shall be capable of identification on re-exportation; provided that in the case of blank image or sound recording media the most flexible means of identification shall be applied;

(d) shall be used solely by or under the personal supervision of the visiting person, provided that this condition shall not apply in the case of equipment imported for the production of a film under a co-production contract to which a person resident or established in the country of temporary importation is a party and which is approved by the competent authorities of that country under an

BILAGA B

Filmutrustning

I. Definition och villkor

1. Definition

I denna bilaga avser uttrycket »filmutrustning» utrustning, som är nödvändig för en person, som besöker ett land för att göra en eller flera bestämda filmer.

2. Villkor för att temporär införsel skall medgivas

Utrustningen:

a) skall tillhöra en fysisk person, som är bosatt utomlands, eller en juridisk person, som är etablerad utomlands;

b) skall införas av en fysisk person, som är bosatt utomlands, eller av en juridisk person, som är etablerad utomlands;

c) skall kunna identifieras vid återutförseln, dock att i fråga om icke exponerade eller inspelade bild- och ljudupptagningsmedier smidigast möjliga identifieringsmetoder skola tillämpas;

d) skall användas endast av den besökande personen eller under hans personliga överinseende, dock att detta villkor icke skall gälla beträffande utrustning, som införes för inspelning av en film enligt ett samspelningsavtal, vilket ingåtts av person, som är bosatt eller etablerad i införsellandet, och vilket godkänts av detta lands behöriga myndigheter i enlighet med en överenskommelse

inter-governmental agreement concerning cinematographic co-production;

(e) shall not be the subject of a hire contract or similar arrangement to which a person resident or established in the country of temporary importation is a party.

II. Illustrative list

A. Equipment, such as:

Cameras of all kinds;

Testing and measuring instruments and apparatus;

Camera "dollies" and booms;

Lighting equipment;

Sound recording or reproducing apparatus;

Blank image or sound recording media;

Film "rushes";

Operational accessories (clocks, stop-watches, compasses, generating sets, transformers, batteries and accumulators, heating and ventilating apparatus, etc.);

Musical instruments, costumes, scenery and other stage properties.

B. Vehicles designed or specially adapted for the purposes specified above.

mellan vederbörande regeringar om saminspelning av film;

e) skall icke vara föremål för hyresavtal eller liknande, som ingåtts av person, som är bosatt eller etablerad i införsellandet.

II. Exempelförteckning

A. Utrustning, såsom:

kameror av alla slag;

instrument och apparater för provning eller mätning;

kameravagnar och kranar;

belysningsutrustning;

ljudupptagnings- eller ljudåtergivningsapparater;

bild- eller ljudupptagningsmedier, icke exponerade eller inspelade;

»film rushes»;

tillbehör till här avsedd utrustning

(ur, stoppur, kompasser, generator-aggreat, transformatorer, batterier och ackumulatörer, uppvärmnings- och ventilationsapparater etc.);

musikinstrument, dräkter, dekorationer och andra teaterrekvisita.

B. Fordon, konstruerade eller särskilt iordningställda för ovan angivna ändamål.

ANNEX C

Other professional equipment

I. Definition and conditions

1. Definition

For the purposes of the present Annex the term "other professional equipment" means equipment, of a kind not referred to in the other Annexes to the present Convention, necessary for the exercise of the calling, trade or profession of a person visiting a country to perform a specified task. It does not include equipment which is to be used for internal transport or for the industrial manufacture or packaging of goods or (except in

BILAGA C

Annan yrkesutrustning

I. Definition och villkor

1. Definition

I denna bilaga avser uttrycket »annan yrkesutrustning» utrustning av sådant slag, som icke avses i denna konventions övriga bilagor, vilken är nödvändig för att en person, som besöker ett land för att fullgöra ett bestämt uppdrag, skall kunna utöva sitt hantverk eller yrke. Uttrycket inbegriper icke utrustning, som skall nyttjas i inrikestrafik eller vid industriell tillverkning eller emballering av varor eller, utom när det gäl-

the case of hand-tools) for the exploitation of natural resources, for the construction, repair or maintenance of buildings or for earth moving and like projects.

2. Conditions of grant of temporary admission

The equipment:

(a) shall be owned by a natural person resident abroad or by a legal person established abroad;

(b) shall be imported by a natural person resident abroad or by a legal person established abroad;

(c) shall be capable of identification on re-exportation;

(d) shall be used solely by or under the personal supervision of the visiting person.

II. Illustrative list

A. Equipment for erection, testing, commissioning, checking, control, maintenance or repair of machinery, plant, means of transport, etc., such as:

Tools;

Measuring, checking or testing equipment and instruments (temperature, pressure, distance, height, surface, speed, etc.) including electrical instruments (voltmeters, ammeters, measuring cables, comparators, transformers, recording instruments, etc.) and jigs;

Apparatus and equipment for taking photographs of machines and plant during or after erection;

Apparatus for survey of ships.

B. Equipment necessary for businessmen, business efficiency consultants, productivity experts, accountants and members of similar professions, such as:

Typewriters;

Sound transmitting, recording or reproducing apparatus;

Calculating instruments and apparatus.

ler handverktyg, för utnyttjande av naturtillgångar, för uppförande, reparation eller underhåll av byggnader, för jordarbeten eller liknande arbeten.

2. Villkor för att temporär införelse skall medgivas

Utrustningen:

a) skall tillhöra en fysisk person, som är bosatt utomlands, eller en juridisk person, som är etablerad utomlands;

b) skall införas av en fysisk person, som är bosatt utomlands, eller av en juridisk person, som är etablerad utomlands;

c) skall kunna identifieras vid återutförelsen;

d) skall användas endast av den besökande personen eller under hans personliga överinseende.

II. Exempelförteckning

A. Utrustning för uppförande, provning, igångsättande, kontroll, underhåll eller reparation av maskiner, maskinanläggningar, transportmedel etc., såsom:

verktyg;

utrustning och instrument för mätning eller kontroll (av temperatur, tryck, avstånd, höjd, yta, hastighet etc.), elektriska instrument härunder inbegripna (volt- och ampere-metrar, mätkablar, komparatorer, transformatorer, registrerande instrument etc.) ävensom jigger;

apparater och utrustning för fotografering av maskiner eller maskinanläggningar under eller efter deras uppförande;

apparater för besiktning (klassning) av fartyg.

B. Utrustning, nödvändig för affärsmän, rationaliserings-, produktivitets- eller bokföringsexperten eller för personer, som utöva liknande yrken, såsom:

skrivmaskiner;

apparater för sändning, upptagning eller återgivning av ljud;

räkneinstrument och räkneapparater.

C. Equipment necessary for experts undertaking topographical surveys or geophysical prospecting work, such as:

Measuring instruments and apparatus;

Drilling equipment;

Transmission and communication equipment.

D. Instruments and apparatus necessary for doctors, surgeons, veterinary surgeons, midwives and members of similar professions.

E. Equipment necessary for archaeologists, paleontologists, geographers, zoologists and other scientists.

F. Equipment necessary for entertainers, theatre companies and orchestras, including all articles used for public or private performances (musical instruments, costumes, scenery, animals, etc.).

G. Equipment necessary for lecturers to illustrate their lectures.

H. Vehicles designed or specially adapted for the purposes specified above, such as mobile inspection units, travelling workshops and travelling laboratories.

C. Utrustning nödvändig för experter, som utföra topografiska mätningar eller geofysisk prospektering, såsom:

instrument och apparater för mätning;

borrtrustning;

apparater för sändning eller mottagning.

D. Instrument och apparater nödvändiga för läkare, veterinärer, barnmorskor eller för personer, som utöva liknande yrken.

E. Utrustning nödvändig för arkeologer, paleontologer, geografer, zoologer eller andra vetenskapsmän.

F. Utrustning nödvändig för artister, teatersällskap eller orkestrar, däri inbegripet samtliga artiklar använda vid offentliga eller privata föreställningar (musikinstrument, dräkter, dekorationer, djur etc.).

G. Utrustning nödvändig för föreläsare för att illustrera föreläsningarna.

H. Fordon, konstruerade eller särskilt iordningställda för ovan angivna ändamål, såsom inspektions-, verkstads- och laboratoriebilar.

(Översättning)

Customs convention concerning facilities for the importation of goods for display or use at exhibitions, fairs, meetings or similar events

Tullkonvention rörande lättnader vid införsel av varor, avsedda att visas eller användas vid utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang

PREAMBLE

The States signatory to the present Convention,

Meeting under the auspices of the Customs Co-operation Council, in consultation with the United Nations Economic Commission for Europe (ECE) and the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation (UNESCO),

Having regard to proposals made by representatives of international trade and other interests,

Desiring to facilitate the display of goods at exhibitions, fairs, meetings, or similar events of a commercial, technical, religious, educational, scientific, cultural or charitable nature.

Convinced that the adoption of general rules on the Customs treatment of such goods would afford considerable advantages to international trade and promote the international exchange of ideas and knowledge,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Definitions

Article 1

For the purposes of the present Convention:

(a) the term "event" means:

1. a trade, industrial, agricultural or crafts exhibition, fair, or similar show or display; or

INLEDNING

De stater, som undertecknat denna konvention,

vilka mötts under beskydd av Rådet för samarbete på tullområdet i samverkan med Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE) och Förenta Nationernas organisation för uppfostran, vetenskap och kultur (UNESCO),

vilka tagit i beaktande de förslag som gjorts av den internationella handelns representanter och andra intresserade,

vilka önska underlätta visandet av varor på utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang av kommersiell, teknisk, religiös, uppfostrande, vetenskaplig, kulturell eller filantropisk karaktär,

vilka äro övertygade om att antagandet av allmänna regler rörande behandlingen i tullhänseende av sådana varor skulle erbjuda den internationella handeln väsentliga fördelar och främja det internationella utbytet av åsikter och kunskaper,

hava överenskommit följande:

KAPITEL I

Definitioner

Artikel 1

I denna konvention gälla följande definitioner:

a) Uttrycket »evenemang» avser:

1. handels-, industri-, jordbruks- och hantverksutställningar samt mässor och visningar av liknande karaktär;

2. an exhibition or meeting which is primarily organised for a charitable purpose; or

3. an exhibition or meeting which is primarily organised to promote any branch or learning, art, craft, sport or scientific, educational or cultural activity, to promote friendship between peoples, or to promote religious knowledge or worship; or

4. a meeting of representatives of any international organisation or international group of organisations; or

5. a representative meeting of an official or commemorative character; except exhibitions organised for private purposes in shops or business premises with a view to the sale of foreign goods;

(b) the term "import duties" means Customs duties and all other duties and taxes payable on, or in connection with importation and shall include all internal taxes and excise duties chargeable on imported goods, but shall not include fees and charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered and do not represent an indirect protection to domestic products or a taxation of imports for fiscal purposes;

(c) the term "temporary admission" means temporary importation free of import duties and free of import prohibitions and restrictions, subject to re-exportation;

(d) the term "the Council" means the Organisation set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15th December 1950;

(e) the term "person" means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires.

2. utställningar och möten, som organiserats huvudsakligen för välgörande ändamål;

3. utställningar och möten, som organiserats huvudsakligen i syfte att främja vetenskap, teknik, hantverk, konst, uppfostran, kultur, sport, religionskunskap eller religionsutövning eller att främja vänskapen mellan folken;

4. möten mellan representanter för internationella organisationer eller sammanslutningar; samt

5. minnesfester och officiella festligheter;

allt dock med undantag för utställningar, i privat syfte anordnade i butiker eller affärslokaler för att sälja utländska varor.

b) Uttrycket »importavgifter» avser tullar och alla andra avgifter och skatter, som erläggas vid eller i samband med import, och skall inbegripa alla interna skatter och acciser, som åvila importerade varor; det skall dock icke omfatta avgifter och pålagor, som begränsas till de ungefärliga kostnaderna för lämnade tjänster och som icke utgöra indirekt skydd för inhemska produkter eller beskattning av importen i fiskalt syfte.

c) Uttrycket »temporär införsel» avser tillfällig införsel fri från importavgifter och från införselförbud och införselbegränsningar under villkor att återutförsel äger rum.

d) Uttrycket »Rådet» avser den organisation, som upprättats genom konventionen angående upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet avslutad i Bryssel den 15 december 1950.

e) Uttrycket »person» avser såväl fysisk som juridisk person, såvida icke annat framgår av sammanhanget.

CHAPTER II

Temporary Admission

Article 2

1. Temporary admission shall be granted to:

(a) goods intended for display or demonstration at an event;

(b) goods intended for use in connection with the display of foreign products at an event, including:

(i) goods necessary for the purpose of demonstrating foreign machinery or apparatus to be displayed,

(ii) construction and decoration material, including electrical fittings, for the temporary stands of foreign exhibitors,

(iii) advertising and demonstration material which is demonstrably publicity material for the foreign goods displayed, for example, sound recordings, films and lantern slides, as well as apparatus for use therewith;

(c) equipment including interpretation apparatus, sound recording apparatus and films of an educational, scientific or cultural character intended for use at international meetings, conferences or congresses.

2. The facilities referred to in paragraph 1 of this Article shall be granted provided that:

(a) the goods are capable of identification on re-exportation;

(b) the number or quantity of identical articles is reasonable having regard to the purpose of importation;

(c) the Customs authorities of the country of temporary importation are satisfied that the conditions of the present Convention shall be fulfilled.

Article 3

Unless the national laws and regulations of the country of temporary importation so permit, goods granted temporary admission shall not, whilst they are the subject of the

KAPITEL II

Temporär införsel

Artikel 2

1. Temporär införsel skall medgivas för:

a) varor, avsedda att visas eller demonstreras vid ett evenemang;

b) varor, avsedda att användas i samband med att utländska produkter visas vid ett evenemang, såsom:

i) varor, nödvändiga för att demonstrera utländska utställda maskiner eller apparater,

ii) konstruktions- och dekorationsmaterial för utländska utställares tillfälliga stånd, elektrisk utrustning härunder inbegripen,

iii) reklam- och demonstrationsmateriel, som uppenbarligen är avsedd att användas för att göra reklam för de utländska utställda varorna, såsom grammofonskivor, ljudband, filmer och skioptikonbilder samt erforderlig apparatur för deras nyttjande;

c) utrustning — härunder inbegripet tolkningsanläggningar, ljudupptagningsapparater samt filmer av undervisnings-, vetenskaplig eller kulturell karaktär — avsedd att nyttjas vid internationella möten, konferenser eller kongresser.

2. De lättnader, som avses i moment 1 ovan, skola beviljas på villkor att:

a) varorna kunna identifieras vid återutförseln;

b) kvantiteten av identiska artiklar befinnes vara rimlig med hänsyn till ändamålet med införseln;

c) tullmyndigheten i införsellandet anser, att denna konventions villkor komma att iakttagas.

Artikel 3

Med mindre införsellandets författningar medgiva det få icke varor, för vilka temporär införsel medgivits, så länge de åtnjuta i denna konvention avsedda lättnader,

facilities granted under the present Convention:

(a) be loaned, or used in any way for hire or reward; or

(b) be removed from the place of the event.

Article 4

1. Goods granted temporary admission shall be re-exported within six months from the date of importation. However Customs authorities of the country of temporary importation may, with due regard to the circumstances and in particular the duration and nature of the event, require that the goods be re-exported within a shorter period which shall, nevertheless, extend at least one month after the termination of the event.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article the Customs authorities shall allow such goods which are to be displayed or used at a subsequent event to remain within the country of temporary importation, subject to compliance with such conditions as may be required by the laws and regulations of that country and provided that the goods are re-exported within one year of the date of importation.

3. For valid reasons the Customs authorities may, within the limits laid down by the laws and regulations of the country of temporary importation, either grant longer periods than those provided for in paragraphs 1 and 2 of the present Article or extend the initial period.

4. When goods granted temporary admission cannot be re-exported as a result of a seizure, other than a seizure made at the suit of private persons, the requirement of re-exportation provided for in this Article shall be suspended for the duration of the seizure.

Article 5

1. Notwithstanding the requirement of re-exportation laid down by the present Convention, the re-ex-

a) utlånas, uthyras eller nyttjas mot vederlag; eller

b) avlägsnas från platsen för evenemanget.

Artikel 4

1. Varor, för vilka temporär införsel medgivits, skola återutföras inom sex månader från införseldagen. Tullmyndighet i införsellandet äger likväl kräva, med vederbörligt beaktande av omständigheterna och särskilt evenemangets varaktighet och art, att varorna återutföras inom en kortare tidsfrist, vilken dock skall omfatta åtminstone en månad efter evenemangets slut.

2. Oavsett bestämmelserna i moment 1 av denna artikel skall tullmyndighet medgiva, att varor, som skola visas eller användas vid ett senare evenemang, få kvarbli i införsellandet under förutsättning att de villkor, som kunna krävas enligt landets författningar, iakttagas samt att varorna återutföras inom ett år från dagen för införseln.

3. Då giltiga skäl därför finnas, må tullmyndighet, antingen medgiva längre tidrymder än dem som föreskrivits i moment 1 och 2 av denna artikel eller förlänga den först beviljade tidrymden, allt inom de gränser, som fastställts i införsellandets författningar.

4. När varor, för vilka temporär införsel medgivits, icke kunna återutföras på grund av beslag, kvarstad eller liknande åtgärd av annan art än den, som ägt rum på hemställen av enskild part, skall det i denna artikel uppställda kravet på återutförsel uppskjutas, så länge nämnda åtgärd varar.

Artikel 5

1. Oavsett den fordran på återutförsel, som angives i denna konvention, skall det icke krävas återutför-

portation of badly damaged goods, goods of little value and perishable goods, shall not be required, provided that the goods:

(a) are subjected to the import duties to which they are liable; or

(b) are abandoned free of all expense to the Exchequer of the country into which they were temporarily imported; or

(c) are destroyed, under official supervision, without expense to the Exchequer of the country into which they were temporarily imported; as the Customs authorities may require.

2. Goods granted temporary admission may be disposed of otherwise than by re-exportation, and in particular may be taken into home use, subject to compliance with the conditions and formalities applicable under the laws and regulations of the country of temporary importation in respect of such goods imported directly from abroad.

sel av svårt skadade varor, varor av ringa värde eller lättförstörda varor, under villkor att varorna enligt tullmyndighetens bestämmande:

a) beläggas med vederbörliga importavgifter; eller

b) utan ersättning överlätas å statsverket i det land, till vilket varorna tillfälligt införts; eller

c) under offentlig kontroll förstöras utan kostnad för statsverket i det land, till vilket varorna tillfälligt införts.

2. Varor, för vilka temporär införsel medgivits, skola kunna disponeras på annat sätt än för återutförsel, och i synnerhet skola de kunna kvarstanna i landet under förutsättning att de villkor och formaliteter iakttagas, som enligt införsellandets författningar äro tillämpliga å sådana varor, när de införas direkt från utlandet.

CHAPTER III

Waiver of import duties

Article 6

1. Unless a reservation has been notified in respect of certain goods under the terms of Article 23 of the present Convention, import duties shall not be levied and import prohibitions and restrictions shall be waived, and where temporary admission has been granted re-exportation shall not be required, in respect of the following goods:

(a) Small samples which are representative of foreign goods displayed at an event, including such samples of foods and beverages, either imported in the form of such samples or produced from imported bulk materials at that event, provided that:

(i) they are supplied free of charge from abroad and are used solely for distribution free of charge to the

KAPITEL III

Befrielse från importavgifter

Artikel 6

1. I den mån förbehåll icke anmålts beträffande vissa varor enligt villkoren i artikel 23 av denna konvention skola importavgifter icke uttagas, införselförbud och införselbegränsningar icke tillämpas och, om temporär införsel medgivits, återutförsel icke krävas för följande varor:

a) små prov, som äro representativa för de utländska varor, som visas vid ett evenemang, härunder inbegripna dylika prov på livsmedel eller drycker, införda i form av sådana prov eller vid evenemanget i fråga framställda av i bulk införda varor, under villkor att:

i) de levereras gratis från utlandet och endast användas för gratisutdelning till besökare av evenemanget för

visiting public at the event, for individual use or consumption by the persons to whom they are distributed,

(ii) they are identifiable as advertising samples and are individually of little value,

(iii) they are unsuitable for commercial purposes and are, where appropriate, packed in quantities appreciably smaller than the smallest retail package,

(iv) samples of foods and beverages which are not distributed in packs as provided for in (iii) above are consumed at the event, and

(v) the aggregate value and quantity of the samples are, in the opinion of the Customs authorities of the country of importation, reasonable having regard to the nature of the event, the number of visitors to it and the extent of the exhibitor's participation therein;

(b) Goods imported solely for demonstration or for the purpose of demonstrating the operation of a foreign machine or apparatus displayed at an event and consumed or destroyed in the course of such demonstration, provided that the aggregate value and quantity of such goods are, in the opinion of the Customs authorities of the country of importation, reasonable having regard to the nature of the event, the number of visitors to it and the extent of the exhibitor's participation therein;

(c) Products of low value used up in constructing, furnishing or decorating the temporary stands of foreign exhibitors at an event, such as paint, varnish and wallpaper;

(d) Printed matter, catalogues, trade notices, price lists, advertising posters, calendars, whether or not illustrated, and unframed photographs, which are demonstrably publicity material for the foreign goods displayed at an event, provided that:

(i) they are supplied free of charge from abroad and are used solely for distribution free of charge to the visiting public at the event, and

(ii) the aggregate value and quanti-

att användas eller konsumeras av de personer, till vilka de utdelats,

ii) de äro igenkännliga såsom reklamprov och vart och ett av ringa värde,

iii) de äro olämpliga för kommersiellt ändamål och i förekommande fall förpackade i kvantiteter, som äro märkbart mindre än minsta detaljhandelsförpackning,

iv) prov på livsmedel eller drycker, vilka icke utdelas i sådana förpackningar, varom stadgas i iii) ovan, konsumeras vid evenemanget, samt

v) provens totala värde och mängd enligt uppfattningen hos tullmyndigheten i införsellandet äro rimliga med hänsyn till evenemangets art, antalet besökare samt omfattningen av utställarens deltagande;

b) varor, som införas endast för att demonstreras eller för att demonstrera, hur en på ett evenemang utställd utländsk maskin eller apparat arbetar, och som förbrukas eller förstöras under demonstrationen, under villkor att dessa varors totala värde och mängd enligt uppfattningen hos tullmyndigheten i införsellandet äro rimliga med hänsyn till evenemangets art, antalet besökare samt omfattningen av utställarens deltagande;

c) varor av lågt värde, som förbrukas vid uppförande, inredning eller dekorerings av utländska utställares tillfälliga stånd vid ett evenemang, såsom färg, fernissa och tapeter;

d) trycksaker, kataloger, prospekt, prislistor, reklamaffischer, kalendrar med eller utan illustrationer och oinfattade fotografier, uppenbarligen avsedda att användas för att göra reklam för utländska varor, som visas vid ett evenemang, under villkor att:

i) de levereras gratis från utlandet och endast användas för gratisutdelning till besökare av evenemanget; och

ii) dessa varors totala värde och

ty of such goods are, in the opinion of the Customs authorities of the country of importation, reasonable having regard to the nature of the event, the number of visitors to it and the extent of the exhibitor's participation therein.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not be applicable to alcoholic beverages, tobacco goods and fuels.

Article 7

Files, records, forms and other documents which are imported for use as such at or in connection with international meetings, conferences or congresses, shall be admitted free of import duties and free of any import prohibition or restriction.

CHAPTER IV

Simplification of formalities

Article 8

Each Contracting Party shall reduce to a minimum the Customs formalities required in connection with the facilities provided for in the present Convention. All regulations concerning such formalities shall be promptly published.

Article 9

1. In cases where a Contracting Party requires security for compliance with the conditions governing the granting of facilities provided for in the present Convention, the amount of such security shall not exceed the amount of the import duties chargeable by more than 10 %.

2. Such Contracting Parties shall endeavour to accept whenever possible a general security from the organiser of the event or from any other person approved by the Customs authorities, in place of individual security which might be required under paragraph 1 of this Article.

mängd enligt uppfattningen hos tullmyndigheten i införsellandet äro rimliga med hänsyn till evenemangets art, antalet besökare samt omfattningen av utställarens deltagande.

2. Bestämmelserna i moment 1 av denna artikel skola icke tillämpas i fråga om alkoholhaltiga drycker, tobaksvaror och bränsle.

Artikel 7

Handlingar, register, blanketter och andra dokument, som införs för att användas vid eller i samband med internationella möten, konferenser eller kongresser, skola vara fria från importavgifter och från införselbud och införselbegränsningar.

KAPITEL IV

Förenkling av formaliteter

Artikel 8

Varje fördragsslutande part skall nedbringa de tullformaliteter, som krävas i samband med lätnaderna enligt denna konvention, till ett minimum. Alla bestämmelser rörande sådana formaliteter skola omgående offentliggöras.

Artikel 9

1. I fall då fördragsslutande part kräver säkerhet för att de villkor skola iakttagas, som gälla för att lätnaderna enligt denna konvention skola medgivas, skall storleken av sådan säkerhet icke överstiga summan av importavgifterna med mer än 10 %.

2. Sådan fördragsslutande part skall bemöda sig om att alltid när det är möjligt godtaga en generell garanti av den som organiserar evenemanget eller av annan person, som godkännes av tullmyndigheten, i stället för den särskilda säkerhet, som kan krävas enligt moment 1 av denna artikel.

Article 10

1. Customs examination and clearance on the importation and re-exportation of goods which are to be, or have been, displayed or used at any event shall, whenever possible and appropriate, be effected at that event.

2. Each Contracting Party shall endeavour, wherever it deems it appropriate in view of the importance and size of the event, to establish a Customs office for a reasonable period within the premises of an event held within its territory.

3. Goods granted temporary admission may be re-exported in one or several consignments and through any Customs office open for such operations, and such re-exportation shall not be confined to the Customs office of importation, except in cases where, with a view to benefiting from a simplified procedure, the importer undertakes to re-export his goods through the Customs office of importation.

CHAPTER V

Miscellaneous provisions

Article 11

Products obtained incidentally during the event from temporarily imported goods, as a result of the demonstration of displayed machinery or apparatus, shall be subject to the provisions of the present Convention.

Article 12

The provisions of the present Convention set out the minimum facilities to be accorded. They do not prevent the application of greater facilities which certain Contracting Parties grant or may grant in future by unilateral provisions or in virtue of bilateral and multilateral agreements.

Artikel 10

1. Tullundersökning och tullklarening vid införsel och återutförsel av varor, som skola visas eller användas eller hava visats eller använts vid ett evenemang, skola, om så är möjligt och lämpligt, äga rum på platsen för evenemanget.

2. Varje fördragsslutande part skall bemöda sig om att då den så finner lämpligt med hänsyn till betydelsen och omfattningen av evenemanget upprätta en tullavdelning för skäligen tid inom området för evenemanget.

3. Varor, för vilka temporär införsel medgivits, må återutföras i en eller flera sändningar över vilken som helst tullanstalt, som är öppen för sådan trafik; återutförseln behöver således icke äga rum över införseltullanstalten, utom i fall då varuhavaren för att draga fördel av ett förenklat förfaringssätt förbinder sig att återutföra sina varor över införseltullanstalten.

KAPITEL V

Allmänna bestämmelser

Artikel 11

Produkter, som under ett evenemang erhållas av tillfälligt införda varor som ett sekundärt resultat av demonstration av utställda maskiner eller apparater, äro underkastade bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 12

Bestämmelserna i denna konvention angiva minimilättnader och utsluta icke tillämpning av de större lättnader, som vissa fördragsslutande parter medgiva eller komma att medgiva på grund av unilaterala föreskrifter eller i kraft av bilaterala eller multilaterala överenskommelser.

Article 13

For the purpose of the present Convention the territories of Contracting Parties which form a Customs or economic union may be taken to be a single territory.

Article 14

The provisions of the present Convention shall not preclude the application of:

(a) national or conventional provisions not of a Customs nature regulating the organisation of events;

(b) prohibitions or restrictions imposed under national laws and regulations on grounds of public morality or order, public security, public hygiene or health, or for veterinary or phytopathological considerations, or relating to the protection of patents, trade marks and copyrights.

Article 15

Any breach of the provisions of the present Convention, any substitution, false declaration or act having the effect of causing a person or goods improperly to benefit from the facilities provided for in the present Convention, may render the offender liable in the country where the offence was committed to the penalties prescribed by the laws and regulations of that country and to payment of any import duties chargeable.

CHAPTER VI

Final provisions

Article 16

1. The Contracting Parties shall meet together when necessary in order to consider the operation of the present Convention and, in particular, in order to consider measures to secure uniformity in the interpretation and application of the present Convention.

Artikel 13

Vid tillämpningen av denna konvention må områden tillhörande fördragsslutande parter, som bilda en tullunion eller en ekonomisk union, anses som ett enda land.

Artikel 14

Bestämmelserna i denna konvention skola icke utesluta tillämpningen av:

a) nationella eller på överenskommer grundade föreskrifter rörande organiserandet av evenemang, då föreskrifterna icke beröra tullförhållanden;

b) förbud eller begränsningar, som stadgats i nationella författningar av hänsyn till allmän moral eller ordning, allmän säkerhet, allmän hälsovård, av hänsyn till djur- eller växtsjukdomar eller avseende skydd av patent, varumärken eller upphovsrätt.

Artikel 15

Varje åtgärd i strid mot denna konventions bestämmelser, varje utbyte, varje falsk uppgift eller handling, som har till följd att en person oriktigt kommer att åtnjuta lättnader enligt denna konvention, utsätter den skyldige, i det land där förseelsen ägt rum, för straffpåföljd enligt detta lands författningar och åläggande att inbetala belöpande importavgifter.

KAPITEL VI

Slutbestämmelser

Artikel 16

1. De fördragsslutande parterna skola vid förefallande behov mötas för att dryfta denna konventions verkan och i synnerhet för att dryfta åtgärder för att säkerställa likformighet i tolkningen och tillämpningen av konventionen.

2. Such meetings shall be convened by the Secretary General of the Council at the request of any Contracting Party. Unless the Contracting Parties otherwise decide, the meetings shall be held at the Headquarters of the Council.

3. The Contracting Parties shall lay down the rules of procedure for their meetings. Decisions of the Contracting Parties shall be taken by a majority of not less than two-thirds of the Contracting Parties present at the meeting and voting.

4. The Contracting Parties shall not take a decision on any matter unless more than half of them are present.

Article 17

1. Any dispute between Contracting Parties concerning the interpretation or application of the present Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.

2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Contracting Parties, meeting in conformity with Article 16 of the present Convention, which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.

3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Contracting Parties as binding.

Article 18.

1. Any State Member of the Council and any State Member of the United Nations or its specialised agencies may become a Contracting Party to the present Convention:

(a) by signing it without reservation of ratification;

(b) by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or

(c) by acceding to it.

2. The present Convention shall be

2. Sådana möten skola sammankallas av Rådets generalsekreterare på begäran av fördragsslutande part. Såvida icke de fördragsslutande parterna annorledes besluta, skola mötena hållas där Rådet har sitt säte.

3. De fördragsslutande parterna skola fastställa procedurregler för sina möten. Beslut av de fördragsslutande parterna skola fattas med en majoritet av minst två tredjedelar av de fördragsslutande parter, som äro närvarande och som deltaga i omröstningen.

4. De fördragsslutande parterna skola icke fatta beslut i någon fråga, såvida icke mer än hälften av dem äro närvarande.

Artikel 17

1. Varje tvist mellan fördragsslutande parter rörande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention skall i möjligaste mån biläggas genom förhandlingar mellan parterna.

2. Varje tvist, som icke bilägges genom förhandlingar, skall av de tvistande parterna hänskjutas till de fördragsslutande parterna, samlade till möte enligt artikel 16 i konventionen, vilka skola taga tvisten under övervägande och framlägga förslag för dess biläggande.

3. De tvistande parterna kunna på förhand överenskomma om att godtaga de fördragsslutande parternas förslag.

Artikel 18

1. Stat, som är medlem av Rådet och stat, som är medlem av Förenta Nationerna eller dess fackorgan, kan bliva fördragsslutande part till denna konvention:

a) genom att underteckna densamma utan förbehåll för ratifikation;

b) genom att deponera ett ratifikationsinstrument efter att hava undertecknat den med förbehåll för ratifikation; eller

c) genom att ansluta sig till densamma.

2. Denna konvention skall till och

open until 31st March, 1962, for signature at the Headquarters of the Council in Brussels, by the States referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for their accession.

3. In the case envisaged in paragraph 1 (b) of this Article, the present Convention shall be subject to ratification by the signatory States in accordance with their constitutional procedures.

4. Any State, not being a Member of the Organisations referred to in paragraph 1 of this Article, to which an invitation to that effect has been addressed by the Secretary General of the Council at the request of the Contracting Parties, may become a Contracting Party to the present Convention by acceding thereto after its entry into force.

5. The instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.

Article 19

1. The present Convention shall enter into force three months after five of the States referred to in paragraph 1 of Article 18 thereof have signed it without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. For any State ratifying or acceding to the present Convention after five States have signed it without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession, the present Convention shall enter into force three months after the said State has deposited its instrument of ratification or accession.

Article 20

1. The present Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 19 thereof.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, de-

med den 31 mars 1962 vara öppen för undertecknande hos Rådet i Bryssel av de stater, som angivits i moment 1 av denna artikel. Därefter skall den vara öppen för sådana staters anslutning.

3. I det fall, som avses i moment 1 b) av denna artikel, skall konventionen ratificeras av signatärstaterna i enlighet med deras konstitutionella förfarande.

4. Stat, som icke är medlem av de i moment 1 av denna artikel angivna organisationerna och till vilken en inbjudan har riktats av Rådets generalsekreterare på begäran av de fördragsslutande parterna, kan bli fördragsslutande part i denna konvention genom att ansluta sig till densamma efter dess ikraftträdande.

5. Ratifikations- eller anslutningsinstrumenten skola deponeras hos Rådets generalsekreterare.

Artikel 19

1. Denna konvention skall träda i kraft tre månader efter det att fem av de stater, som angivits i artikel 18 moment 1, undertecknat den utan förbehåll för ratifikation eller deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument.

2. För varje stat, som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention, efter det att fem stater undertecknat den utan förbehåll för ratifikation eller deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument, skall konventionen träda i kraft tre månader efter deponerandet av denna stats ratifikations- eller anslutningsdokument.

Artikel 20

1. Denna konvention är icke tidsbegränsad, men varje fördragsslutande part äger uppsäga densamma vid vilken tidpunkt som helst efter dess ikraftträdande i enlighet med artikel 19.

2. Uppsägningen skall notifieras genom en skriftlig handling, som

posited with the Secretary General of the Council.

3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary General of the Council.

Article 21

1. The Contracting Parties meeting in conformity with Article 16 of the present Convention may recommend amendments thereto.

2. The text of any amendment so recommended shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties, to all other signatory or acceding States, to the Secretary General of the United Nations, and to UNESCO.

3. Within a period of six months from the date on which the recommended amendment is so communicated, any Contracting Party may inform the Secretary General of the Council:

(a) that it has an objection to the recommended amendment, or

(b) that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled in its country.

4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of nine months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.

5. If an objection to the recommended amendment is stated in accordance with the terms of paragraphs 3 and 4 of this Article the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.

6. If no objection to the recommended amendment in accordance

skall deponeras hos Rådets generalsekreterare.

3. Uppsägningen blir gällande sex månader efter det uppsägningsdokumentet mottagits av Rådets generalsekreterare.

Artikel 21

1. De fördragsslutande parterna, samlade till möte enligt artikel 16 i konventionen, äga rekommendera ändringar i densamma.

2. Texten till varje sålunda rekommenderad ändring skall av Rådets generalsekreterare delgivas alla fördragsslutande parter, alla övriga stater, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, Förenta Nationernas generalsekreterare samt UNESCO.

3. Inom en frist av sex månader räknat från den dag, då ändringsförslaget utsänts för delgivning kan varje fördragsslutande part underrätta Rådets generalsekreterare:

a) att den framställer erinran mot den rekommenderade ändringen, eller

b) att, ehuru den ämnar godkänna den rekommenderade ändringen, de för godkännandet erforderliga förutsättningarna icke ännu föreligga i dess land.

4. Om fördragsslutande part lämnar Rådets generalsekreterare sådan underrättelse, varom förmåles i moment 3 b) av denna artikel, äger parten så länge den icke underrättat generalsekreteraren om sitt godkännande av den rekommenderade ändringen, framställa en erinran mot ändringen inom en frist av nio månader räknat från utgången av de sex månader, som angivits i moment 3 av denna artikel.

5. Om erinran framställs mot den rekommenderade ändringen enligt bestämmelserna i moment 3 och 4 av denna artikel, skall ändringen anses såsom icke godkänd och vara utan verkan.

6. Om erinran mot den rekommenderade ändringen icke framställts i

with paragraphs 3 and 4 of this Article has been stated, the amendment shall be deemed to have been accepted as from the date specified below:

(a) if no Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, on the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3;

(b) if any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, on the earlier of the following two dates:

(i) the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period,

(ii) the date of expiry of the nine-month period referred to in paragraph 4 of this Article.

7. Any amendment deemed to be accepted shall enter into force six months after the date on which it was deemed to be accepted.

8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify all Contracting Parties of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. He shall subsequently inform all the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

9. Any State ratifying or acceding to the present Convention shall be deemed to have accepted any amendments thereto which have entered into force at the date of deposit of

enlighet med moment 3 och 4 av denna artikel, skall ändringen anses hava godkänts vid nedan angiven tidpunkt:

a) om icke någon fördragsslutande part lämnat generalsekreteraren underrättelse i enlighet med moment 3 b) av denna artikel, vid utgången av den i moment 3 angivna fristen å sex månader;

b) om fördragsslutande part lämnat generalsekreteraren underrättelse i enlighet med moment 3 b) av denna artikel, vid den tidigast infallande av följande två tidpunkter:

i) den tidpunkt då samtliga fördragsslutande parter, som lämnat sådan underrättelse, meddelat Rådets generalsekreterare att de godkänt den rekommenderade ändringen, dock att om alla godkännanden meddelats före utgången av den frist å sex månader, som angivits i moment 3 av denna artikel, denna tidpunkt skall anses vara dagen för utgången av sagda frist å sex månader;

ii) den tidpunkt då den frist å nio månader, som angivits i moment 4 av denna artikel, utgått.

7. Varje ändring, som anses godkänd, skall träda i kraft sex månader efter den tidpunkt, då den ansågs godkänd.

8. Rådets generalsekreterare skall snarast möjligt underrätta alla fördragsslutande parter om varje erinran mot den rekommenderade ändringen, som framställts i enlighet med moment 3 a), och om varje underrättelse mottagen i enlighet med moment 3 b) av denna artikel. Han skall sedan underrätta samtliga fördragsslutande parter, huruvida fördragsslutande part eller parter, som lämnat sådan underrättelse, framställa erinran mot den rekommenderade ändringen eller godkänna densamma.

9. Varje stat, som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention, skall anses hava godkänt alla ändringar i konventionen, som trätt i kraft den dag då dess ratifikations-

its instrument of ratification or accession.

Article 22

1. Any State may, at the time of signing the present Convention without reservation of ratification, or of depositing its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by notification given to the Secretary General of the Council that the present Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible and the Convention shall extend to the territories named in the notification three months after the date of the receipt thereof by the Secretary General of the Council but not before the Convention has entered into force for the State concerned.

2. Any State which has made a declaration under paragraph 1 of this Article extending the present Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the Secretary General of the Council, in accordance with the provisions of Article 20 of the present Convention, that the territory in question will no longer apply the Convention.

Article 23

1. Any State may declare at the time of signing, ratifying or acceding to the present Convention, or notify the Secretary General of the Council after becoming a Contracting Party to the Convention, that it does not consider itself bound by the provisions of Article 6, paragraph 1 (a), of the present Convention. Such declarations or notifications shall stipulate the specific goods in respect of which the reservation is made. Notifications addressed to the Secretary General shall take effect on the ninetieth day after their receipt by the Secretary General.

2. If a Contracting Party enters a reservation under paragraph 1 of this

eller anslutningsinstrument deponeras.

Artikel 22

1. Varje stat äger att vid undertecknandet av denna konvention utan förbehåll för ratifikation eller vid deponeringen av sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument eller när som helst därefter genom en notifikation till Rådets generalsekreterare förklara, att denna konvention skall äga tillämpning på samtliga eller något av de områden, för vilkas internationella angelägenheter staten är ansvarig; konventionen skall bli tillämplig på det eller de i notifikationen angivna områdena tre månader efter den dag, då Rådets generalsekreterare mottagit notifikationen, dock icke innan konventionen trätt i kraft för staten i fråga.

2. Varje stat, som i enlighet med moment 1 av denna artikel avgivit förklaring om utsträckning av denna konvention att gälla område, för vars internationella angelägenheter den är ansvarig, kan notifiera Rådets generalsekreterare i enlighet med bestämmelserna i artikel 20 i konventionen om att området i fråga icke längre kommer att tillämpa konventionen.

Artikel 23

1. Varje stat äger att vid undertecknande eller ratifikation av denna konvention eller vid anslutning till densamma förklara eller, efter att hava blivit fördragsslutande part till denna konvention, genom notifikation underrätta Rådets generalsekreterare, att den icke anser sig bunden av bestämmelserna i artikel 6 moment 1 a) av konventionen. Sådana förklaringar eller notifikationer skola tydligt angiva beträffande vilka varor förbehållet göres. Till generalsekreteraren ställda notifikationer bli va gällande på nittionde dagen efter det att generalsekreteraren mottagit dem.

2. Om fördragsslutande part anmäler förbehåll enligt moment 1 av den-

Article, the other Contracting Parties shall not be bound, in relation to that Contracting Party, by Article 6, paragraph 1 (a), of the present Convention in respect of the goods specified in that reservation.

3. Any Contracting Party having entered a reservation as provided for in paragraph 1 of this Article may at any time withdraw such reservation by notifying the Secretary General of the Council.

4. No other reservation to the present Convention shall be permitted.

Article 24

The Secretary General of the Council shall notify all Contracting Parties, the other signatory and acceding States, the Secretary General of the United Nations, and UNESCO of:

(a) signatures, ratifications and accessions under Article 18 of the present Convention;

(b) the date of entry into force of the present Convention in accordance with Article 19;

(c) denunciations and declarations under Article 20;

(d) any amendment deemed to have been accepted in accordance with Article 21 and the date of its entry into force;

(e) declarations and notifications received in accordance with Article 22;

(f) declarations and notifications made in accordance with Article 23, paragraphs 1 and 3, and the date on which reservations or withdrawals of reservations enter into force.

Article 25

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, the present Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Brussels this eighth day of

na artikel, skola övriga fördragsslutande parter gentemot denna fördragsslutande part icke vara bundna av artikel 6 moment 1 a) i konventionen beträffande i förbehållet angivna varor.

3. Varje fördragsslutande part, som anmält förbehåll i enlighet med moment 1 av denna artikel, äger att när som helst återkalla detsamma genom en till generalsekreteraren ställd notifikation.

4. Något annat förbehåll till denna konvention är icke tillåtet.

Artikel 24

Rådets generalsekreterare skall underrätta samliga fördragsslutande parter, övriga stater som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, Förenta Nationernas generalsekreterare samt UNESCO om:

a) undertecknande, ratifikation och anslutning jämlikt artikel 18 i konventionen;

b) dagen för denna konventions ikraftträdande i enlighet med artikel 19;

c) uppsägningar och anmälningar jämlikt artikel 20;

d) ändringar, som anses hava godkänts i enlighet med artikel 21 och dagen för deras ikraftträdande;

e) förklaringar och notifikationer, mottagna i enlighet med artikel 22;

f) förklaringar och notifikationer, gjorda i enlighet med artikel 23, moment 1 och 3, och dagen då förbehåll eller återkallande av förbehåll träder i kraft.

Artikel 25

I enlighet med artikel 102 i Förenta Nationernas stadga skall denna konvention registreras hos Förenta Nationernas sekretariat på begäran av Rådets generalsekreterare.

Till bekräftelse härav hava undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Som skedde i Bryssel den åttonde

June nineteen hundred and sixty-one, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the States referred to in Article 18, paragraph 1, of the present Convention.

juni nittonhundrasextioett, på engelska och franska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, i ett enda original, vilket skall deponeras hos Rådets generalsekreterare, som skall översända bestyrkta avskrifter till alla de stater, som angivits i artikel 18 moment 1 av konventionen.